

Telefon: (416) 530-4222 Fax: (416) 530-0069 E-mail: satellite@wclub.com	(Registration/Sales Agreement # 10 121) Datum dokdy jsou noviny předplacené je v pravém horním rohu štítku!	Modře natištěné štítky říkají, že není zaplacené předplatné. Předplatné na jeden rok je 25 kanadských dolarů. Cena 1.05 dolarů
--	--	---

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No.10.-11.

(138.-139.)

Vol. 7.

satellite

1-416

Thursday,

May 15,

1997

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

Cimrmanománie zachytila Toronto. Vedení TTC přislíbilo řediteli Nového divadla Pavlu Královi, že do premiéry hry Záškok odstraní nadbytečné „E“ ve jméně českého velíkána. Podrobnosti na str. 3

49. Kongres Českého a Slovenského sdružení v Kanadě

Letošní kongres se koná ve dnech 24. a 25. května 1997 na University of Waterloo. V pátek 23. května proběhne neformální setkání krajanů, v restauraci Riverside Maples v St. Jacobs. Zde se podávají chutné obědy a večere za lidové ceny a holduje se zpěvu při kytarě. V sobotu 24. května se koná slavnostní banket, na němž vystoupí známá hvězda českého filmu a televize pan Martin Dejdar z Prahy a večer doladí hudba pana Čekana z Cambridge.

Jednání se koná v budově univerzity (200 University West). Registrace začíná v sobotu v 8:30. Po přivítání následují pozdravy hostů a jiných organizací. Odpolední zasedání bude zahájeno promítáním videa o Třeboni. V neděli dopoledne je pak seminář *Needs of the aging members of Czech and Slovak communities*. Kongres bude ukončen v neděli v poledne.

Ubytování je zajištěno v prostorách univerzity (cena pro jednotlivce je 31.80 dolarů, v dvoulůžkovém pokoji 25.30. Tel.: (519) 884-5400 nebo 1-800-565-5410. Odjezd autobusů z letiště v Torontě je v 8:15, 17:15 a 22:00. Cena je 21.50 dolarů.

Zájemci o vstupenky a přesnější informace nechtě laskavě volají předsedovi odbočky Vladimíru Bubákovi na číslo (519) 576-6353.

Česk

Náchodsko má nový památník obětem komunismu

Náchod-mfd- (zus) - Památník obětem komunismu, které režim pronásledoval v letech 1948 až 1989, odhalili ovikendu před Okresním úřadem v Náchodě členové Konfederace politických vězňů. Památník tvoří částečně opracovaný kámen s trnovou korunou a rukou přísahající věrnost demokracii.

Důležité upozornění

Dnešní vydání Satellitu dostáváte jako dvojčíslo. Příští vydání Satellitu dostanete za tři týdny 5. června a číslo 13 vyjde 19. června. V letních měsících pak budeme vycházet jednou měsíčně. Od 5. září pak opět každých čtrnáct dnů. Jako v jiných letech dostanete i letos dvacet jednotlivých čísel a dvě dvojčísla. Další dvojčíslo plánujeme na vánoce.

abe

Vévoda bez rozumu znamená mnoho útisku

Příslaví 28, 16

Kapitán Berkovec, blahé paměti, zdůrazňoval, že změna je život. Říkal to obzvláště, když odsouzeného vězně posílal na uzavřené oddělení, aby zde mohl meditoval o svém provinění. Byla to však pouze změna relativní a nejednalo se o změnu podstatnou. Většina vězňů tuto změnu nemilovala, protože tím povážlivě poklesly ceny jejich akcií na podmíněčné propuštění, které jim mělo přinést skutečnou změnu. Pouze politický vězeň Antonín Dobner, kterému bylo podmíněčné propuštění vzdáleno jako premiantovo vysvědčení repetentovi byl s touto změnou spokojen. Pobyt na uzavřeném oddělení označoval za dovolenou, tak hlasitě, že mu po čase začal kapitán Berkovec přidělovat pobyt na uzavřeném oddělení pouze po pracovní době. Kapitán Berkovec tak zmírňoval životodárný účinek své změny. Z tohoto pohledu kapitán Berkovec nebyl moudrým vladařem.

Zůstává však otázkou, kdo je moudrým vladařem a jaké má možnosti manévrovat. Vévoda bez rozumu si tento limit neuvědomuje a čím větší změny slibuje, tím menší změny pravděpodobně dosáhne. Rozumný vladař dobře ví, že je řidičem tramvaje, kterou může maximálně zrychlovat nebo zpomalovat, ale nemůže zatočit doleva či doprava, pokud tam zrovna nevedou koleje. Rozumný vladař ví, že

ovládání rychlosti tramvaje má svůj limit. Můj přítel R. se stal takovým řidičem tramvaje. V slabých chvílích přesvědčoval okolí o své moci slovy: „Když mně někdo vleze na koleje, tak ho smetu, protože tam nemá co dělat.“ Jednoho dne však smetl tramvaj, která stála mimo stanici. Za svoji nerozumnost byl přefazen na jiné pracoviště a stal se pilotem lanovky na Petřín. Tam již nemohl ovládat ani tu rychlost. Můj přítel R. nabyl rozumu, protože si uvědomil svůj limit.

Egon Hostovský tvrdí, že politika je jako počasí, a že politici jsou jako kouzelníci, kteří se tváří, že počasí ovládají. Dal bych mu za pravdu. Mnohý řidič torontské tramvaje se také tváří, že v případě potřeby vás může odvézt třeba na Masaryktown ve Scarborough, ačkoliv tam nevedou koleje.

Takový Václav Klaus sliboval tvrdou pravici, v jeho pojetí by měla tramvaj jet přímo otočená na bok, až by si urvala kolečka. Výsledkem však byla mírná sociálně- demokratická reforma, při které se ani pedál reostatu nedostal na podlahu. A co Miloš Zeman? Ten by zase pozvedl chudinu, tak jak se to dařilo kdysi Jánošíkovi. Tuto cestu názorně naznačila jeho stranická kolegyně Petra Buzková, která se díky svému chudému oblékání propracovala na první místo v popularitě českých politiků. Konečně tedy o popularitě rozhoduje něco

jiného než sliby, které se nedají splnit.

Máme zde před volbami. Pro jistotu již nikdo neslibuje, že zruší GST. Jinak je však slibů požehnaně. Pokud vyhraje některá ze stran, která pravděpodobně nevyhraje, nebudeme muset již vyplňovat daňové příznání, protože v Kanadě, podobně jako v Andoře, nebudou daně. Všichni budou mít odpovídající zaměstnání a Preston Manning navíc potře všechny kriminální živly. Máme se tedy na co těšit.

Přesto mám však pocit, že volby o něčem vypovídají. Vypovídají tak trochu o nás samotných. Je zajímavé, že v Československu volilo komunisty vždy 99,9 % voličů. V Polsku 60-70%. Volby vypovídají něco o společnosti, v které žijeme. Jestliže v těchto dnech vyhrál v Anglii Tony Blair, který se nebojí nekonvenčního vystupování (a jeho žena i nekonvenčního oblékání), přestože jeho předchůdce Major měl dobré ekonomické výsledky, pak to svědčí o tom, že společnost chce i něco jiného než ekonomický úspěch. Tony Blair nemá mnoho možností manévrovat. Ve společnosti se nestanou velké změny, ale lidé se na mnoho věcí začnou dívat z jiného úhlu. Takový vévoda pak může být solí země. Může přinést i tu změnu srdce, o které nedávno jeden český politik prohlásil, že neví, co to znamená.

Aleš Březina

satellite 1-416

Registration/Sales Agreement
10 121

P.P.I.C. Accounts # 923 98-99
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Toronto: Telefon: (416) 530-4222
Fax: (416) 530-0069
E-mail: satellite@wclub.com

Pražská adresa: ABE/Hombre,
Poštovní schránka 32, 108 00 Praha 10
Tel.: (4202/02) 782-2964 a 782-2965
Tel./ Fax/Záznamník: 77 09 29

Aleš Březina - redaktor;
Advertising rates:
1.35 CDN \$ per line/col.
(16.20 per inch/col.)
Předplatné: v Kanadě \$ 25 -,
pro ostatní svět \$ 35-.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church): 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Středeční biblická hodina v 19:30. Rev. Ján Benko. Tel.: (416) 767-2027.

KITCHENER: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - Benton Baptist Church

Moravští bratři (Moravian Brothers Church): Bohoslužby pouze anglicky - neděle v 11:00. (Kostel je na rohu ulic Oakwood a Glenora). Duchovní správce: Rev. B. Castello.

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Duchovní správce: Bernard Mišovič S. J. Slovenská omša: Ne.: 11:00., po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so: 17:00. Tel.: (905) 712-1200, fax: (905) 712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Bohoslužby: neděle v 10:30 a v sobotu večer. Duchovní správce: Rev. František Blažek. Tel.: 532-5272.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 659-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary), 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Duch. správce: J. Papulay, tel. 531-4836. Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.

Rímsko-katolícké bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery - neděle 11 hodin.

Kitchener: St. Mary's Church, 2. neděle v měsíci ve 14 hodin.

London: St. Joseph Hospital, 3. neděle v měsíci v 16 hodin. Duch. správce: Rev. J. Šach, St. Adalbert R.C. Mission, tel.: (416) 523-1932, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice (Lyndale a Hlinchey): 3. neděle v 9:00.

Báječný koncert : Morawetz, Bělohlávek, Perlman

Tři hudební velikáni: J. Bělohlávek, I. Perlman a O. Morawetz.

Foto: jč

Báječný koncert... Tak to řekla jedna žena, která přede mnou vycházela z Roy Thomson Hall po koncertu 1. května. A byl: Simfonieta Oskara Morawetze, Mozartův Houslový koncert se sólistou Itzakem Perlmanem a Čajkovského symfonie, skvěle dirigovaná Jiřím Bělohlávkem. Koncert byl vyprodáný, stejně jako stejný program předešlý večer. Bělohlávek řídil ještě další, trochu pozmeněný koncert 3. května - Perlman měl jiné angažmá. Na obrázku vidíte Jiřího Bělohlávku, Itzaka Perlmana a Oskara Morawetze, který se moc hezky na pódiu vyjímá.

ČSSK a MMI

vás zvou na besedu

s velvyslancem Stanislavem Chýlkem

ve čtvrtek 15. května 1997 v 19:30,
která se bude konat v nově otevřené restauraci na Masaryktownu
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough
Tel.: (416) 439-4354

Literární večer

C.K. Povídky Jaroslava Haška a Horníkovy Dobře utajené housie
účinkují Jiří Brož z Prahy

V pondělí 26. května v restauraci u Vlastičky
632 Queen St. W. (416) 504-0870
Začátek v 19:15

Doporučené vstupné 8 dolarů
Pořádá torontská odbočka ČSSK.

Restaurant and Banquet Centre for all Occasions

Květen je zde a s ním také nově přestavěná
Restaurace Praha na Masaryktownu,

která bude nyní sloužit
jako Banquet Hall.

Pro bližší informace volejte:
(416) 385-1948.

717-10

Pravidelná cvičení Sokola

jsou každé pondělí (odbijená) a každou středu (sokolská všestrannost)
od 19:30 do 21:45 hod.

ve škole 1700 Keele Street - jižně od křižovatky Eglinton Av. W. a Keele St.
Náhradový tělocvik a moderní rytmická gymnastika se konají v pátek od
20:00 do 22:00 v tělocvičně Gyros Gymnastics
(12 Densley Ave. - poblíž Keele St a severně od Eglinton Av. W.)
Zde je také každou sobotu cvičení žactva od 16:00 do 17:30.

Torontská odbočka ČSSK

Odbočka pořádá setkání se zajímavými politickými osobnostmi a kulturní akce.
Mimo to zasílá členům výběr z článků, které vyšly o ČR a SR
v severoamerickém tisku.

ČSK, 1542 Bloor St. W. # 1, Toronto, Ont., M6P 1A4
Tel.: (416) 530-4222; Fax: (416) 488-8248

Informační a imigrační středisko ČSSK

740 Spadina Ave., Toronto, Ont. M5S 2J2
Tel.: (416) 925-2241, Fax 925-1940

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-4646

Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy
541 Sussex Dr.
Ottawa, Ont. K1N 6Z6
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, Ont. K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450;
Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, Que. H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117

Honorary Consulates
of Czech Republic

Calgary

Luboš Pešta, Q.C.
226 Market Mail Professional Centre
4935 - 40 Avenue N. W.
Calgary, Alberta T3A 2N1
Tel.: (403) 247-4730, Fax: 288-6510

Vancouver

Miroslav F. Michael Hermann
P.O. BO 48800, 2100-1111 Georgia St.
Vancouver BC, V7X 1K9
Tel.: (604) 661-7530

Slovenské konzuláty v Kanadě
Consular Representatives
of Slovak Republic in Canada

Vancouver, BC:
905 West 8th Avenue, Vancouver, V5Z 1E4
Tel: (604) 732-4431. Fax: (604) 732-4439
Hours: Tuesday 14:00-16:00
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lisiak-Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W., Calgary,
T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543
Hours: Monday and Thursday 17:30-19:30.
Mr. Ludovít Zanzotto-Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:
99 Grace Street, Winnipeg, R3B 0E4
Tel. and Fax: (204) 947-1728
Hours: Weekdays 9:00 - 12:00
Mr. Jozef Kiska Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:
1280 Finch Avenue West, Suite 407,
North York M3J 3K6
Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488
Hours: Wednesday 18:00 - 21:00
Saturday 9:00-12:00
Mr. John Stephens Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Montreal, PQ:
3700 rue de Montagne
Montreal, P.Q., H3G 2A8
Tel.: (514) 843-3700, Fax: (514) 987-5460
Hours: Monday and Thursday 16:00 - 18:00
Mr. Mark Kmec-Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Quebec

Masarykova doplňovací škola

Sobota: 9:00-11:30
Kent Public School
980 Dufferin St., Toronto
(Jihozápadní roh křižovatky Bloor/Dufferin)
Informace: L. Čarková: 536-5342

Scarborough: Cornell Jr. Public
School, 61 Holmfrith Terrace
Informace: 439-4354.

Knihovna na Masaryktownu

Pondělí a pátek: 16:00-18:00
středa: 16:00-21:00.
Tel.: 431-9477

Pan Smoljak je za velkou louží vůbec poprvé...

Záskok řadí k nejzdařilejším

V minulém čísle jsme otiskli stručné umělecké curriculum vitae autorské dvojice Smoljak-Svěrák (či Svěrák-Smoljak), abychom našim čtenářům přiblížili osobnosti, jejichž hru Záskok budou mít možnost vidět ve třech květnových dnech, přičemž premiéra se odehraje v pátek 16. května ve 20 hodin v nám dobře známém Mental Hospital na Queen St. W. v Torontě.

V hlavní roli se nám představí pan Ladislav Smoljak, který do Toronta přicestoval ve čtvrtek 8. května. Hned ten den, respektive v pozdní večer, se na zkoušce setkal s českými herci Nového divadla, kteří jeho hru s velkou chutí nastudovávají. Nutno dodat, že nejen s chutí, ale pokaždé i s těžko potlačovaným smíchem, přestože jsou s dílem pochopitelně velice dobře obeznámeni a v postavách se cítí být už jako doma.

Nicméně nechť si nechat užít příležitost přinést našim čtenářům rozhovor se spoluzakladatelem, autorem a režisérem českého populárního Divadla Jára Cimrmana. Vzhledem k nedostatku času, kterým především herecké veličiny hostující v našem divadle trpí, zaslali jsme několik otázek panu Smoljakovi v předstihu. Atak díky jeho pochopení a trůfám si říci, že i díky jeho kladnému vztahu k tisku (sám se živil kdysi jako novinář) můžeme dnes jeho odpověď otisknout ještě před uvedením premiéry, což (alespoň doufáme) ocení zejména ti čtenáři a diváci, kteří neměli možnost se s Divadlem JC doposud setkat.

VK: Pane Smoljaku, kdo je vlastně Jára da Cimrman? Měli jste s panem Zdeňkem Svěrákem konkrétní představu při stylizaci postav?

LS: Naš Cimrman se narodil už jako dospělý, ale zpočátku se nevědělo, co z něho vyroste. To jméno se poprvé mihlo v rozhlasové *Vinárně u Pavouka* (autoři Svěrák-Svěránek), ale byl to náš současník, řidič parního válce a naivní sochař. Pak jsme to jméno přišli nově založenému divadlu asi jako škodolibou ozvěnu divadel podobných jmen (Jiráskovo, Klicperovo a, to hlavně, Realistické divadlo Zdeňka Nejedlého).

Ani naše první tři aktovky nebyly ještě z Cimmanova pera.

Akt (Z. Svěrák 1966-67, Vyšetřování ztráty třídní knihy (L. Smoljak 1967)) byly hrami ze současnosti. Teprve proto, že jsme před uvedením první hry (*Akt*) neměli ještě druhou, aby představení bylo celovečerní, začali jsme pracovat na přednáškách o člověku, jehož jméno bylo na vývěsním štítu divadla. A tak se za jméno Jára dosadilo „da“ (jako da Vinci), zvukově německému jménu se dala česká transkripce Cimrman (vlastenec) a z okouzlení ze starých časopisů se jeho narození posunulo do 2. pol. 19. století, tedy do starého Rakouska-Uherska.

VK: Vaše divadlo trvá třicet let. Je neskutečné, že po tak dlouhou dobu jste vystačili s J. C. jako hlavní postavou. Chápala bych, že v době totality - jako únik diktovaným normám společenského vzorce - žít bude. Ale dnes?

LS: Také jsme si mysleli, že po listopadu 89, kdy se bude smět všechno, naše popularita vybledne. Ale stal se opak: prožíváme pravý návštěvníckyboom jak doma v Praze, tak i na zájezdech. Deníkářské aktuální šlehy a tepy zřejmě rychle odvané čas. My jsme se zarytě drželi svého obecně lidového humoru. Satira nás nikdy nebavila.

VK: Z jakého důvodu se vracíte např. v Záskoku k Rakousku-Uhersku? Co vás na této době tak fascinuje?

LS: Zpočátku polovědomá volba se nám v dalších a dalších hrách (máme jich dnes dvanáct, třináctou připravujeme) už zřetelně jevila jako dobře vybraná. Například století začíná naše moderní doba. Její start se nám jeví z dnešního data jako krásně naivní víra v pokrok. My si Cimmanovy názory konfrontujeme s naší skutečností - zkušeností lidstva nasklonku 2. tisíciletí. To napětí mezi tím, co na Cimmanovi adorujeme a tím, co ve skutečnosti žijeme nebo co jsme v tomto století prožili, je ideální živnou půdou pro zvláštní druh cimmanovského humoru.

VK: Kde nalézáte náměty pro svou mystifikaci či parodii nejrůznějších školní lavici (oba dva jste učili - vy fyziku, pan Svěrák češtinu), v hospodě, v domácnosti českého člověka anebo v historii?

LS: Na to neumím odpovědět. Hledáme při psaní se Zdeňkem námět, do kterého bychom měli chuť. Pak se do něj pustíme jako do divadelní hry. Teprve později k podobnému tématu koncipujeme seminář (přednášky). Musí se však obírat disciplinou, o níž má normální průměrný divák dost všeobecných znalostí. Jedině s tím, co má divák už předem v hlavě lze si humorně hrát.

VK: Kritikové vašich děl se shodují na tom, že taktně obcházíte ženu jako takovou, že vaše hry jsou obsazovány mužskými postavami, které se do ženských rolí převlékají. Proč?

LS: Sešli jsme se v podstatě jako mužská parta jen s jedinou ženou - rozhlasovou režisérkou Helenou Philippovou. Ta se s námi však brzy (1968) rozešla, a tak jsme se stali mužskou partou ryzi. Osvědčilo se

nám to. Kdyby v Divadle JC byla žena či dokonce ženy, asi by nevydrželo těch třicet let.

VK: Čím se cítíte vy osobně být více, hercem, scenáristou anebo režisérem?

LS: Nejráději vším dohromady. Stejně tak i Zdeňk. Tomu se právě říká autorské divadlo.

VK: Co považujete ve své tvorbě za nejlepší a proč?

LS: Z filmů *Nejistá sezóna* - je to myslím pravdivý a poctivý film bez kompromisů uměleckých či produkčních. Nejvíce si ale cením své i naší autorsko-režijní tvorby divadelní.

Ze společných her (ZS+LS) je to *Dobyť severního pólu* a *Záskok*. Z mých *Vyšetřování ztráty třídní knihy* a *Hymna*.

VK: Máte pocit, že se vám některé věci také nepodařily?

LS: Z filmu je to *Trhák* a z her *Ljavec* (ale Zdeňk Svěrák ji má velice rád).

VK: S ohledem k vašim životním uměleckým zkušenostem, mohl byste prognózovat životnost DJC?

LS: Podle neustálého růstu návštěvnosti usuzuji ještě na pár let života. Roku 2000 bychom se podle všeho měli dožít.

VK: Na čem nyní pracujete - je to nový film nebo hra?

LS: Píšeme cimmanovský film pro Jiřího Menzela, dopsali jsme právě novou hru *Švestka* - ale tu ještě chceme autorsky zkorigovat.

VK: S jakými pocly jste přijížděl za herci z ND v Torontě a za diváky, s nimiž jste nemohl mít přirozeně potřebný osobní kontakt, tak jak je tomu v Praze?

LS: Odpovědi píšu v letadle a vůbec nevím, co mě čeká. Jedinou jistotou je, že mi krajané budou se mnou společně mluvit na jevišti česky, a že ti v hledišti nám budou rozumět.

Děkuji vám, pane Smoljaku za rozhovor a mohu vás ujistit, že jsem už dlouho nečetla tak úhledný rukopis a to i přes turbulence, které vám nad Montrealem trochu pocuchaly pohodu klidného letu. Ze srdce vám přeji ono tradiční *Zlomte vaz!* Všichni se na vás moc těšíme.

Věra Kohoutová

Cimrman už pravdepodobne nežije...
my tomu však príliš neveríme

Každé nebo bývá zvyčajne posiate hviezdami. Aj to naše divadelné. Hviezdami rozličného kalibru, svietivosti a významu. Občas niektorá z nich, cez blízkú ozónovú dieru, vypadne rovno na zem. Nám sa šťastnou zhodou okolností podarilo odchytiť jednu z nich, ktorej intenzita je pomene kolísavá, nehrozí však, že sa prepadne do čiernej diery, kam sa podľa hviezdnych zákonitostí rúta vysvietené novy, stálice, či iné zložky hviezdneho prachu, ktorých sláva nesentimentálne a navždy zhasína. Určite nie teraz, keď napriek každodenným, náročným, obchodným rokovaniam v lokále "U VLASTIČKY", si našla čas a vyhovela prosbe geniálneho českého polyhistora Járu da Cimrmana, ktorý ju požiadal, aby sa umelecky zmocnila a tvorivo pretavila hlavnú ženskú úlohu, v jeho novom lyricko-epickom kuse zvanom *Záskok*. A Julek Münster, pretože tak sa volá naša zaneprázdnená hviezda, súhlasil.

Nuž a toto je náš Julek:

Hviezda Münster v úlohe Anjela Teofila v *Hrátkách s čertem* so zdanlivo mdlým výrazom premýšľa ako prekabátiť ďalšiu zo svojich objavov. Foto: D. Kosová

JM: S doktorom Cimmanom sme sa stretli na mojom detašovanom pracovisku U VLASTIČKY. V okamihu, keď vo mne vyrušil skrytý sex appeal, bola už jeho geniálna myseľ trochu zahmlená pozitívnymi osviežujúcimi nápojmi. Odhalil ma ako ženu.

IZ: V reálnom živote sa príliš na ženu neponášaš. Pripúšťam však, že mi chýba prenikavý pohľad českého mysliteľa. Čo máš vlastne pod nohavicami?

JM: Som chlapec.

IZ: Aká je tvoja sexuálna orientácia?

JM: Heterosexuálny výskumník, objaviteľ. Jednoducho po česky: som na baby.

IZ: Keď sme už pri tom tvojom češstve, neprekáža ti moja slovenčina a fakt, že tvoje odpovede napíšem po slovensky?

JM: Nie. Nadovšetko preferujem slovenské osoby ženského pohlavia. Sú oveľa šarmantnejšie ako Češky.

IZ: Aký je vekový limit tvojich výskumných objektov?

JM: V rámci legálnych noriem. Nekoketujem ani s pedofíliou, ani s gerontofíliou. Snom však nedokážem rozkazať.

IZ: A čo transvestiti?

JM: Nič. Nemám ich rád. Umelec si však príliš nemôže vyberať, dobrý herec zahrá všetko a hlavne som to v slabej chvíľke sľúbil nášmu znamenitému rodákovi. Obľúbil som si ho napriek tomu, že sme rovnakého pohlavia.

IZ: Máš nejakú vysnívanú úlohu?

JM: No, niečo väčšie by som si ešte zahrál. Taký statný romantický milenec, to by bola rola pre mňa. A nemuselo by to byť v pornografickom diele. Hoci, ako som už skôr spomenul, snom nerozkážeš. Našťastie.

IZ: Máš ty vôbec talent?

JM: Nie.

Julek Münster je skromný, plachý, nesmelý, heterosexuálny chlapec. A talent určite má pretože zraky géniov nespočítajú častvo na priemernom nevýraznom jedincovi bez talentu. A doktor Cimman určite vedel, čo robí, keď si obľúbil tohto nenápadného, číreho a čestného chlapca z vidieckeho Etobicoke a zveril mu zodpovednú úlohu Vlasty, v diele, na ktoré je každý Oscar krátky.

Napriek tomu, že už údajne asi nežije. Prijemnú zábavu.

Ivan Znášik

Kalendář

- Toronto:
15. 5. (čl.) 19:30
Beseda s velvyslancem St. Chýlkem na Masarykově nám.
15. a 16. 5. (čl-pá)
Konzulační dny v Kampelice
16. 5. (pá) 20:00
17. 5. (so) 16:00 a 20:00
17. 5. (ne) 16:00
Záskok
Nové divadlo
1001 Queen St. W.
21. 5. (st) 20:00
Pánská jízda
R. Brzobohatý, K. Štědrý, M. Chytil
Apple Griddle
26. 5. (po) 19:15
Literární večer s J. Haškem a M. Horníčkem
účinkuje J. Brož z Prahy
V hospodě U Vlastičky
632 Queen St. W.
16. 6. (po) - 20:00
Iva Janžurová
V hospodě U Vlastičky
632 Queen St. W.
24. 6. (út.) 19:00
Nezapomenutelný večer
Varmužovci
Cimbálová kapela
V hospodě U Vlastičky
632 Queen St. W.

Nové divadlo v Torontě uvádí
hru o nešťastné premiéře
hry "VLASTA" jak ji sepsali
Cimrman / Smoljak / Svěrák

Režie: Pavel Král

ZÁSKOK

Pátek 16. května 1997 - 8 hod.
Sobota 17. května 1997 - 4 a 8 hod.
Neděle 18. května 1997 - 4 hod.

JOHN WORKMAN AUDITORIUM, 1001 QUEEN ST. WEST, TORONTO

RESERVACE

den: (416) 363-7686 • večer: (416) 463-3182

V hlavní roli zaskočí
obětavý host z pražského
divadla Jára Cimrmana,
Ladislav Smoljak!

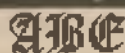
Translations

**Překlady,
tlumočení,
konzultace,
jazyková výuka**

Eva Mesticová
Tel.: (416) 922-8786
Fax: (416) 922-6540

Business

Elektronická kompjuterová
tiskařská sazba v 11 jazycích
na počkání.
Manuelní sazba
v češtině a slovenštině.
Pouze z perfektních strojopisů!
Tel.: (416) 530-4222
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Firma ABE

**vyvinula
dvanáct nových typů
českého písma pro
mikropočítače Macintosh
(6x postskript) - česká
klávesnice.
Slovenština přes
překladač (option).**

Medical

**Dr. Petr
Munk**

Chiropraktik

1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.
Ordinační
hodiny:
Pondělí-
pátek
10:00-19:00

Tel.: 533-0005

**THE CLINIC OF CLASSICAL
HOMOEOPATHY**

**UČINNÁ LÉČBA AKUTNÍCH A CHRONICKÝCH NEMOCÍ,
PŘÍRODNÍMI LÉČIVY A BEZ VEDLEJŠÍCH ÚČINKŮ.**

**593 YONGE STR., SUITE 214, (416) 960-6239
TORONTO (NORTH OF WELLESLEY)**

Na slovíčko s Radoslavem Brzobohatým...

„Hele, Brzobohatý je dnes ve filmu jasná jednička,“ pravil můj spolužák Václav Čihák čtyři roky před tím, než se tento herec objevil ve snímku Vojtěcha Jasného Všechni dobří rodáci. Tehdy jsem mu přitakal a myslím si to dodnes. Pokud obdivuji něco v českém filmu, pak jsou to právě šedesátá léta a ta si nelze představit bez tohoto herce. Proto se náš rozhovor po chvíli stočil na film, ačkoliv jeho vyprávění v torontské Hospodě u Vlastičky, které pořádala firma Video El Canada pana Máry, se točilo hlavně kolem divadla.

ABE: Jaké jsou vaše první dojmy z Kanady?

RB: Zatím jsem toho viděl strašně málo, ale překvapilo mě, že je to taková rovina. Pro mě je to dost velké překvapení. Já jsem člověk z hor a miluji hory. Pan Máry mne na to upozornil a také mi sdělil, že se na Yukon tentokrát nedostanu. Viděl jsem Hurónské a Ontarijské jezero. Jsou nádherná, ale ty hory mi tu scházejí.

ABE: Mohl byste srovnat zdejší publikum, které je tady v Hospodě u Vlastičky s lidmi, kteří chodí na vaše vystoupení v Čechách a na Slovensku?

RB: Samozřejmě, prostředí má určitý vliv, ale pokud jde o bezprostřednost, vnímavost a hlavně vstřícnost vůči těm, kteří vystupují, ta byla velmi podobná. Velkou předností našich diváků je to, že vezmou vystupujícího mezi sebe a jdou s ním. To je vždy příjemný pocit a to jsem zde cítil velmi výrazně.

ABE: Začínal jste v divadle, ale mnozí ze zdejších návštěvníků vás znají hlavně z filmu. Co je vám bližší?

RB: Začal jsem v divadle a v divadle jsem dodnes. U nás to není tak rozdělené, že někdo hraje pouze v divadle a někdo jen ve filmu. Já v tom nedělám rozdíl. To komediantství musí být, jak ve filmu, tak v televizi či v divadle. Osobně mám radši divadlo, protože ve filmu necítím ten kontakt s lidmi. V divadle můžete odhadnout, jestli jste zaujal diváka, jestli vás sleduje nebo ne. Například ve Vinohradském divadle hrajete pro 800 lidí, když se otevře opona, jak my říkáme, ta velká tlama, tak je to zvláštní, někdy nepříjemný, ale v podstatě nádherný pocit. V tomhle je pro mě to divadlo nějak cennější, protože tam musím odevzdat maximum, i když třeba jsem nemocný. Fakt je, že na jevišti všechny nemoci odcházejí. Tam vás přestane bolet hlava, ačkoliv vás bolela celý den. Skončíte a už vás zase bolí.

ABE: Jak hodnotíte období šedesátých let ve filmu, kdy jste prakticky českému filmu dominoval?

RB: To byla skutečně nádherná doba českého filmu. Když si člověk uvědomí, že roční produkce byla okolo třiceti filmů a z toho byla třetina až polovina vynikajících, tak to je procento, které nemá období.

ABE: Máte nějaký film, na který nerad vzpomínáte?

RB: Já si myslím, že se mi tyto filmy vyhnuly - našťastí. Je pravdou, že já jsem se jim také vyhýbal. Spíš to byly filmy, které mne těší dodnes. Za nejlepší z nich pokládám Všechny dobré rodáky. Podle mne to byl nejlepší film od roku 1945.

ABE: Jak byste hodnotil období po roce 1968?

RB: Můj názor je, že v té době šla úroveň mírně dolů, ale i tehdy vznikly znamenité filmy. Je to kupodivu, ale je to tak. Faktem je, že světlo světa spatřilo také hodně blbostí. Na druhou stranu se objevila řada

skvělých veseloher, které jsou i dnes velice sledované v televizi. Ta krize českého filmu nastala bohužel po roce 1989. A je to těžká krize. Relativně se točí dost filmů. To procento dobrých filmů mezi těmi špatnými je neuvěřitelně malé. Podle mne se natočily pouze dva dobré filmy: Obecná škola a Kolja. Oba od Svěráka. Následuje řada průměrných filmů, včetně těch, v kterých jsem hrál já. Důvodem je, že chybí scénáře. Zatím jsem nepřišel na to, proč, ale skutečnost je, že lidi, kteří uměli psát a umi psát, nic neprodukuje. Je to zřejmě ta přechodná doba. Osobně jsem odmítl řadu

scénářů, které jsou žbláboly. Myslím si, že herce máme, kameramany taky i režiséry. Bohužel se vše začalo orientovat na peníze, což není nejlepší. Mladší generace filmařů nyní raději sáhne po reklamě než aby dělala celovečerní film.

ABE: Je v současné době nějaký film ve světě, který by vás zaujal a kdybyste řekl: „Ano, tohle bych chtěl dělat“?

RB: Co bych chtěl dělat je film, jakým byli právě Rodáci nebo teď Kolja. Film, který má člověčinu, lidskost, kde to není předstírané, něco, co tomuto světu schází.

...a Karlem Štědrým

Trochu jinak než Radoslava Brzobohatého známe druhou polovinu, či třetinu z Pánské jízdy, která byla díky Videu El Canada minulý pondělí v Hospodě u Vlastičky. Karla Štědrého známe na rozdíl od velké scény Vinohradského divadla z malé scény Semaforu.

ABE: Zpíváte veselé písničky I ty tak trochu ponuré. Proč jste rovnou nenasadil písničku Černý nebožtík?

KŠ: Černý nebožtík, máš to ale kliku... to zpíval Jirka Suchý a to nemám právě v repertoáru. Někdy však zpívám Blues o stabilitě. To je krásné blues, které bych byl schopný zazpívat bez klavíru, jen tak.

ABE: Skládáte někdy vy sám?

KŠ: Složil jsem pouze jednu jedinou písničku, kterou nazpíval Václav Neckář. Když jsem však dostal jeho poslední CD, tak tam ta písnička je, ale nejsem tam uveden jako autor. Ne, že bych byl ještě nej, ale přišlo mi to lito, protože se jednalo o tu jedinou věc, kterou jsem kdy udělal a ještě mně není souzena.

ABE: Vystupoval jste s Karlem Vlachem, jak to bylo s ním a s Hlasem Ameriky?

KŠ: Karel Vlach poslouchal pravidelně Hlas Ameriky a já, jelikož jsem ranní pták, tak jsem si ho našel po ránu taky a pak jsme si vždycky jednotlivé zprávy ověřovali. V roce 1989 jsme ještě dva měsíce před převratem vystupovali v Mnichově a záběry z koncertu vysílala Svobodná Evropa.

ABE: Kdybyste se mohl vrátit zpátky, do kterého období byste se vrátil nejraději?

KŠ: Člověka z pudy. To bylo představení, které pro mě znamenalo strašlivě moc. V hlavní roli se střídali Miloš Kopecký, Miroslav Horníček a František Filipovský. Z té doby

také pochází moje první dcera a Filipovský mně ji přisoudil. Říkal mi Zelenka. Tehdy jsem zpíval písničku a najednou slyším za oponou: „Zelenka, mají dceru!“ Běžel jsem hned za ním a on se smál a říkal, že si udělal srandu. Nakonec to byla dcera, ale vše bylo mnohem složitější.

ABE: Co se vám zde nejvíce líbí?

KŠ: Spontánní ohlas diváků, kteří zpívají s námi. Díky panu Márovi jsme se dali dohromady s Radkem Brzobohatým. Nikdy před tím jsem si nedokázal představit, že bychom vystupovali spolu. Protože on dělá divadlo, zatímco já jsem spíš zpěvák a konferenciér. Jsem mile překvapen, že nám to klapne.

ABE: A co do budoucna?

KŠ: Mám nyní v Praze firmu. Podařilo se mi zúročit ksicht z obrazovky v byznisu. Provozují tedy nápojové automaty. Mám jich asi 450. Tyto automaty jsou v nemocnicích, školách, v kancelářích a všude možně a vystupují spíš jen pro zábavu. Ono to je tak trochu jako droga, bez které nemohu být. Proto jsem se vrátil do Semaforu, proto vystupuji. Jak říká Karel Gott: „Ten potlesk, to člověk strašně potřebuje.“

ABE: Takže se věnujete nejen divadlu, ale do praxe uvádíte i film Limonádový Joe, přejí hodně úspěchů při podnikání i vystupování.

S Radoslavem Brzobohatým a Karlem Štědrým rozmlouval v Torontě v Hospodě u Vlastičky Aleš Březina.

Brzobohatý, Štědrý a Chytil

R. Brzobohatý, J. Čermák a K. Štědrý.

Foto: Video El

Byl jsem na prvním torontském vystoupení této trojice v sále Slovenského luteránského kostela sv. Pavla. Byl to moc pěkný večer. Štědrý zpíval písničky z Vlachovy a Ježkovy éry, Brzobohatý moravské, slovácké i jednu či dvě slovenské lidové písničky. Program, ve kterém vzpomínali na zábavní i ne docela zábavní okamžiky na jevišti či ve filmu a v jednom případě i z festivalu v Cannes, zakončili společným zpěvem Hašlerových písniček.

Měl jsem příležitost si s oběma chvíli pohovořit. Pan Štědrý, vedle toho, že ještě pořád vystupuje v Semaforu, také podniká a to velmi úspěšně (nápojové automaty). Pan Brzobohatý se zmínil, jak lidé a umělci přežívali komunistickou éru. Mělo na mne zapůsobit jeho nedramatický přístup k minulým problémům, stejně jako jsem obdivoval jeho interpretaci našich lidových písní. Znal jsem ho před tím pouze ze seriálu F. L. Věka. Jsem rád, že jsem ho viděl i na jevišti (i když méně honosném, než na jaké je zvyklý). Na klavír je rutinně doprovázel M. Chytil.

Denní kronika

29.4.1997

Poslední rakouský císař
chtěl dát Slezsko za mír

Videň - mfd/čtk - Poslední rakousko-uherský císař Karel Habsburský, který nastoupil na trůn v roce 1916 po zemřelém Františku Josefovi, usiloval v roce 1917 o vystoupení monarchie z první světové války. Jako protihodnotu nabízel císařskému Německu, které by tak ve válce zůstalo osamoceno, postoupení moravského Slezska, tedy části tehdejších zemí Koruny české. Vyplyvá to z dosud Rakouskem utajovaných dokumentů, které ve Vídni zveřejnil historik státního archivu Peter Brouček.

Císařovou rukou psané dopisy tehdejšímu rakousko-uherskému ministru zahraničí Czerninovi odrážejí jeho naléhavý pocit, že pokud válku okamžitě neukončí, nastane naprostý kolaps. Dosud byla z těchto snah známá jen "Sixtova aféra", pojmenovaná podle bratra Karlovy manželky, kterého císař pověřil tajným vyjednáváním o míru s Francií. Paříž však tehdy rakouskou nabídku zveřejnila a Videň musela celou aféru popřít, aby nebyla vilémovským Německem označena za zrádce společné věci.

Karel přes tento krutý neúspěch ve snaze o vystoupení z války intenzivně pokračoval. Reakce Viléma a jeho silného muže, kancléře Hindenburga, byla však rozhořčená. Rakouská c. a k. rozvědka tehdy zjistila, že Německo dokonce připravuje plány na obsazení průmyslově důležitých Čech a jejich vyhlášení za německou korunní zemi, pokud by Videň skutečně uzavřela separátní mír.

Karel vedl i další jednání a jeho pozice v Itálii nebyla tak beznadějná. Řím mu za

odstoupení italskojazyčné části jižních Tyrol nabízel kompenzace v tehdejších italských koloniích, například Eritreu nebo části severní Libye. Vnitřní tajná služba však Karlovi hlásila, že v případě oslabení separátním mírem hrozí odstředivé slovanské tendence a možná i občanská válka, kterou by protitomuto trendu zahájily německonacionální síly v rakouských ozbrojených složkách. Hrozilo i povstání levicových sil, povzbuzených válečnou bídou a ruskou revolucí. Karel se proto nakonec k separátnímu míru vůbec neodhodlal a abdikoval až koncem roku 1918, po faktickém rozpadu státu.

30.4.1997

Špičky IPB

zatčeny a obviněny

Praha - In/tilip hubička - Skandál nejsilnějšího kalibru explodoval v bankovním sektoru. Policie zatkla a obvinila z finančních machinací generálního ředitele Investiční a poštovní banky Jiřího Tesaře a jeho náměstka Libora Procházků.

Oba vlivné finančníky vyšetřovatel obvinil ze zpronevěry a porušování závazných pravidel hospodářského styku. Zdroje LN potvrdily, že bankéři byli vsazeni za míře a nyní čekají, zda soud vyhověl žádosti státního žalobce, jenž trvá na jejich umístění ve vazební cele. Právě důvody, které vedly k zatčení absolutních špiček čtvrté největší banky ve státě, policie tají. „Je to zcela v začátcích. Víc nemohu říci,“ řekl LN vyšetřovatel Pavel Hájek, při čemž tvrdošlouně odmítl potvrdit i jména zatčených.

Policejní prameny LN hovoří o tom, že bankéři, kterým hrozí dvanáctileté vězení,

měli způsobit škodu o mnoho přesahující částku sta milionů korun. Údajně nakoupili objekty v pražské Jindřišské ulici za 180 milionů, byť jejich cena byla mnohem nižší. Tím měli poškodit své akcionáře a klienty. Na jejich protizákonné jednání upozornilo policii ministerstvo financí. Mluvčí resortu Ludmila Nutilová ale podrobnosti o případu střeží jako oko v hlavě. Marie Ježková z Úřadu pro cenné papíry MF, odkud byla policie většinou zásobována podněty k trestnímu stíhání, o kauze vůbec nic neví. Sekretářky zatčených celý den dokola tvrdily: „Jsou na jednání.“ Jiní pracovníci banky ale dosvědčili, že kriminálka obsadila sídlo IPB brzy ráno. „Kdy odešli a jestli odvedli Tesaře, jsem si nevšiml,“ uvedl pracovník ostrahy objektu.

Ivan Mjartan se vrátil
do Prahy

Praha-čtk-Slovenský velvyslanec Ivan Mjartan, odvolaný z České republiky do Bratislavy ke konzultacím před téměř třemi týdny v souvislosti se zhoršujícími se česko-slovenskými vztahy, se 29. dubna vrátil do svého pražského úřadu.

Útočník napadenému muži
ukousl a snědl prst

Břeclav - mfd/kg, noh - Nebýt zlatého prstenu nepřišel by sedmačtyřicetiletý muž z Lednice, který v neděli večer procházel breclavským parkem, o jeden prst. Šperk totiž zaujal muže, který se s majitelem prstenu v parku potkal, natožik, že mu ho chtěl ukrást. Nejprve se mu snažil prsten sundat, ale přepadený se navzdory své opilosti intenzivně bránil. Po chvíli neúspěšné tahanice vyřešil běsnící útočník situaci po svém. Vyhlédnuté kořisti za šest tisíc korun se totiž vzdát nechtěl, a proto ukousl své oběti celý prst a snědl ho i s prstenem. Poté z místa utekl.

„Přepadený byl ošetřen na chirurgické ambulanci. Pak se rozhodl jít domů,“ uvedla policejní mluvčí Helena Pitáková. „Že by někdo ukousl jinému člověku prst, není sice běžné, ale může se to stát. Člověk, který má zdravý chrup, to klidně dokáže,“ řekl Pavel Kubíček z chirurgické kliniky Fakultní nemocnice v Praze-Motole.

Ruský premiér poprel
Mečiarovo vyhlásenie

BRATISLAVA (SME-bj) - Ruský premiér Viktor Černomyrdin, který včera ukončil druhý den své návštěvy SR, na společné tlačkové konferenci so slovenským predsedom vlády Vladimírom Mečiarom potvrdil, že ich rokovania sa týkali aj európskej bezpečnosti, a vyjadril v tomto smere svoju spokojnosť. „Takáto dohoda nebola, takéto otázky sme neprerokovávali s delegáciou USA,“ povedal na otázku, či môže potvrdiť údajnú tajnú dohodu medzi Ruskom a USA, podľa ktorej SR nepôjde do NATO. O tejto dohode s odvolaním sa na svoj rozhovor so súčasnou šéfkou americkej diplomacie Madeleine Albrightovou pred časom hovoril premiér Mečiar. „Kto vstúpi a kto nie, to pre nás nie je dôležité. Tieto otázky sme neprerokovali,“ zopakoval Černomyrdin. Slovenský premiér jeho odpoveď ničím nedoplnil. Existenciu údajnej tajnej dohody už skôr poprela aj americká strana. Černomyrdin potvrdil odmietavý postoj Ruska k rozšíreniu NATO napriek pripravovanej dohode medzi Ruskom a alianciou. „NATO je dnes vojenskou alianciou s významnou jadrovou zložkou, ktorá vždy bola namierená na Východ,“ povedal. Podľa jeho slov ruská strana bude podporovať každé riešenie, ktoré sa týka smerovania SR k neutralite. Nechce však, aby to bolo hlavným kritériom vzájomných vzťahov. „Nikomu som nepovedal - vstupujte alebo nevstupujte. Nikdy by som si to nedovolil urobiť. Ani ja, ani nikto z Ruska,“ zdôraznil. „Informovali sme Ruskú federáciu o našom záujme o členstvo v NATO pri zamietavom postoji americkej administratívy, ktorý je všeobecne známy,“

Pokračovanie na str. 6

Financial

Kursovní listek

100 Kč	4,60 CDN \$
1 CDN \$	21,74 Kč
100 SK	4,24 CDN \$
1 CDN \$	23,58 SK

Toronto Star: 6.5.97

1 CDN \$	22,39 Kč
1 US \$	30,83 Kč
100 Kč	3,24 US \$
Česká spořitelna	
100 SK nákup	86,92 Kč
100 SK prodej	92,12 Kč
Slovenská spořitelna	
100 Kč nákup	106,00 SK
100 Kč prodej	111,00 SK
Oficiální kurs	
100 SK	91,94 Kč
100 Kč	108,77 SK
MF-Dnes: 7.5.97	

STASTNY
& CO.

CHARTERED ACCOUNTANTS

Accounting and Auditing
Personal & Corporate Taxation
Financial & Tax Planning

Michael Štastný C.A.
George Bezrouk

Tel.: (416) 250-6557

Fax: (416) 250-6524

Address:

Madison Centre
4950 Yonge St. Suite 906
North York, Ontario
M2N 6K1

Canada-Czech
Republic Chamber
of CommerceKanadsko-česká
obchodní komora

Najdete nás na adrese
Exchange Tower
2 First Canadian Place
7th Floor, (P.O. Box 198)
Toronto, Ont. M5X 1A6
Tel.: (416) 367-3432
Fax: (416) 367-3492

CZECHOSLOVAK
(TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Ave. .
Toronto, Ontario M5S 2J2
Tel.: (416) 925-0557

Úřední hodiny:
Pondělí, čtvrtek a pátek

10:00-19:00

Úterý, středa

10:00-17:00

Sobota:

10:00-14:00

hošpoda u vlaštičky

Heart of Europe PUB

Pondělí 26. května v 19:00

Literární večer

* CK povídky Jaroslava Haška
* Horníčkovy dobře utajené housle
účinkuje Jiří Brož z Prahy
Večer pořádá torontská odbočka

CSSK

Vstupné \$ 8.00

Pondělí 16. června ve 20:00

Vrátíš se ke mně po
kolenou

Iva Janžurová

Stanislav Remunda a Pavel Janžura

Vstupné \$ 15.00

Úterý 24. června v 19:00

Nezapomenutelný večer

Hraje cimbálová kapela z jižní
Moravy

Varmužovci

Vstupné \$ 10.00

Rezervace co nejdříve, víc než nutná!

Pánská jízda aneb hodiny zpěvu a humoru
účinkují

R. Brzobohatý, K. Štědrý a M. Chytil

Středa 21. května 97 ve 20. hodin.

Apple Griddle Restaurant

2872 Dundas St. W. (roh Dundas & Keele)

Tel.: (416) 766-4421

Otevřeno mimo pondělí
od 15:00 do 1:00 v noci.
632 QUEEN ST. W.

(West of Bathurst).

Toronto

(416) 504-0870

U Pepa v bistrě
obsloužíme bystře.
Ceny úměrné,
jídlo výborné!

Fully Licensed
Fajšmekr
restaurant
českých a
slovenských
specialit

PEPO BISTRO
VLASTA A PEPO VOSECKÝ
676 QUEEN ST. W.,
TORONTO, ONT.
Nechce se vám vařit?
Máte více lidí na oběd nebo na večeři?
Volejte Pepo Bistro!
TEL.: 703-7961
Otevřeno denně: 12:00-24:00

M.L.B. & Associates
Sales and Marketing Consultants Corp.
Milan Brodnianský
Slovenské šaláty
Treska -
rybí lahůdkový šalát
Feferónový pikantný šalát
Vlašský pochůvkový šalát
Pravá lipťovská bryndza
Informácie a objednávky
Tel.: (905) 820-4266
Bryndzu a šaláty si môžete zakúpiť
v predajniach na adrese:
Heritage Soups Plus
2974 Lakeshore Blvd W., Etobicoke
(Lakeshore & 8th Street)
Tel.: (416) 255-2255
Central Parkway Deli
377 Burnhamthorpe Rd. Mississauga
Tel.: (905) 276-1998
Prague Deli
638 Queen St. W., Toronto
Tel.: (416) 504-5787
Berhard's Deli
Square One Mall - Mississauga
Tel.: (905) 270-9718

ACCARO
VIDEO SERVIS
Digitální přetáčení video-kazet
do/ze všech systémů
a další služby
\$ 6.95 za hodinu
Tel.: (416) 289-6444

Po-pá: 17-23 hod. VI. Bernreiter
So-ne: 9-23 hod. 48 Hathway Dr.
Scarborough, Ont., M1P 4L5

Video-kazety můžete nechat
ve schránce na bočních dveřích

POLYGON
reportér **Západ**

Český zahraniční časopis, který má
čtenáře v 51 zemích.

Napište si o ukázkové číslo!

POLYGON, Box 9021,
OTTAWA, Ont. K1G 3T8,
CANADA

Kanadský redaktor Miloš Suchma,
tel.: (613) 824-7439, fax: (613) 834-8757

Pokračování ze str. 5

povedal slovenský premiér k téme rusko-slovenských rozhovorov o bezpečnostnej problematike. Rusko a Slovensko podpísali 16 dohôd, o.i. spoločné vyhlásenie o liberalizácii obchodu, dohodu o ochrane utajovaných skutočností, o vojensko-technickej spolupráci. Podpisali aj do poslednej chvíle pripravovanú dohodu o vzniku spoločného obchodného domu Gazprom-Slovenský plynárenský priemysel a o dlhodobých dodávkach plynu. Dohoda o dodávkach plynu je podpísaná do roku 2008 a otvorená zostáva i po tomto období, povedal Mečiar. Potvrdil záujem SR o zvýšenie vývozu slovenského tovaru do Ruska, aby sa znížil deficit platobnej bilancie.

Panychída za zavraždeného Róberta Remiáša

Bratislava-SME-GUSTÁV BARTOVIČ-Na mieste, kde v troskách svojho auta tragicky zahynul presne pred rokom, dvadsiateho deviateho apríla 1996, Róbert Remiáš, privítal páter Pavol Flajžík asi päťsto ľudí slovami: "Vitám vás na mieste vraždy." Upozornil, že v našej spoločnosti sa rozmáha strach - keď oslovil niekoľko skupín, či by neprišli zahrať nábožne piesne, najprv prísľúbili, a potom rozpačito odmietli. Ani päťica Flajžíkových cirkevníkov, čo napokon panychídu sprevádzala, nepovedala viac, vraj sú faráriovi príbuzní. Potom otec Flajžík spresnil odpoveď na prípadnú otázku, čo sem všetkých privádza: "...prichádzame na toto miesto bolesti a smútku, ja aby som poželmal kríž, a všetci, aby sme sa spolupomodlili a uctili si kríž a miesto surového zavraždenia Róberta Remiáša." Zdôraznil so žiaľom, že už aj my máme svoj múr smútku, a aj to, že po minuloročnej zádušnej slávnosti boli za slová o vražde on aj diakon, dnes už kňaz Ján Krstiteľ Balázs, terčami obvinení, za ktoré sa im nedostalo ospravedlnenia. Aj Ján Krstiteľ Balázs vystúpil v podobnom duchu. Vefmi na prítomných zapôsobil vystúpenie Róbertovho otca Eduarda, ktorý poďakoval za morálnu podporu, a krátky príhovor spoluzakladateľa nadácie Ľudská dôstojnosť, redaktora Petra Tótha. Po panychíde prítomní položili množstvo bielych klincov a zapálili sviečky na mieste, kde stojí kríž na pamiatku Róberta Remiáša.

3.5.1997 Jakeš, Lenárt a Hoffmann obžalovaní

Praha-In/martina pávová - Obžalobu na Jozefa Lenárta, Milouše Jakeše a Karla Hoffmanna, obvinených v kauze vlastizrady, podalo 2. května soudu Městské státní zastupitelství v Praze. Stíhání dalších sedmi mužů bylo zastaveno. Jan Křivánek dále sdělil, že jeho úřad rozhodl o změně právní kvalifikace u dvou obžalovaných. Jednáni M. Jakeše a J. Lenárta podle MSZ nedospělo do stadia dokončeného trestného činu. Oba jsou tedy obžalováni z vlastizrady spáchané přípravou rozvracení republiky, zatímco K. Hoffmann se měl vlastizrady dopustit dokonanou sabotáží.

Spor Petra Uhla o státní občanství

Praha - In/čtk - Senát Ústavního soudu ČR se bude v pondělí zabývat stížností Petra Uhla proti rozhodnutí Městského soudu v Praze, podle něhož Uhl není občanem České republiky. Uhl se uznání občanství domáhá od června 1993, kdy si na protest proti rozdělení Československa zvolil občanství slovenské. Podle vlastního vyjádření žije nyní v ČR jako občan Slovenské republiky na základě povolení k trvalému pobytu, vlastní slovenský pas a od roku 1993 se nemůže účastnit voleb. Uhl se v této záležitosti obrací na Ústavní soud již potřetí.

Model podezřivého násillia

Bratislava-SME-Predseda komisie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe, senátor Alfonse D'Amato a spolupredsedaajúci, poslanec Christopher H. Smith pred niekoľkými dňami zverejnili text nasledovného listu, ktorý poslali predsedovi vlády SR, Vladimírovi Mečiarovi: "Vyzývame Vás, Vašu stranu a iné strany, ktoré tvoria vládnu koalíciu, a tiež Vašu vládu, aby ste ukončili politické násillie voči oponentom vlády, uvážnili a súdne stíhali páchateľov týchto zločinov a aby ste opäť nasmerovali Slovensko na cestu, vedúcu k demokratickej reforme.

Ako sa blíží júlový termín summitu NATO, ostáva mnoho otázok ohľadom procesu a rýchlosti rozširovania NATO. Jedna skutočnosť je však asi zrejmá: vo svetle zhoršujúcej sa situácie v oblasti ľudských práv na Slovensku za uplynulý rok sa Vaša krajina s najväčšou pravdepodobnosťou neocitne v prvej skupine štátov, pozvaných na začatie rokovania o vstupe do NATO.

Bohužiaľ, pod Vašou vládou Slovensko zlyhalo pri mnohých problémoch v oblasti ľudských práv, a aby sa obnovila dôvera medzinárodného spoločenstva v odhodlanie Slovenska rozvíjať demokraciu a reformy, bude to vyžadovať pokroky na mnohých frontoch. Spojené štáty americké majú iste eminentný záujem, aby Slovensko bolo silné, demokratické a prosperujúce. V mene slovenského ľudu dúfame, že ihneď môžete rozvinúť nový trend, smerujúci k plnej ochrane ľudských práv.

Najpálčivejším problémom v oblasti ľudských práv sú nevyriešené prípady násillia voči oponentom Vašej vlády a vládnucej koalície.

29. apríla 1997, bolo prvé výročie ešte vždy nevyriešenej vraždy Róberta Remiáša. Obnovujeme svoju výzvu slovenským štátnym predstaviteľom, aby ukončili špekulácie, že Róbert Remiáš, bývalý policajt, bol zavraždený, lebo mal dôkazy, svedčiace proti najvyšším vládnym úrovniam v únose syna prezidenta Kováča z roku 1995. Za uplynulý rok sme opakovane naliehali, aby boli páchatelia tohto zločinu odhalení, uväznení a predvedení pred nezávislým súdnym dvorom.

Slovenskí predstavitelia napriek tomu trvali celé mesiace po zločine na tom, že Remiášovo auto "sa samovoľne vznietilo". Neskôr, keď vláda pripustila, že sa v aute našli výbušniny, bol prípad odložený "pre nedostatok dôkazov". Ak sa opäť neotvorí a nevyrieši, ostane temným a trvalým útehom na nádejach, že by sa Slovensko v budúcnosti mohlo stať demokratickým štátom, integrovaným do Západu.

Za rok od Remiášovej vraždy, ktorá sa odohrala v apríli 1996, sa na Slovensku rozširoval model podezřivého násillia. Dnes zjednocujú Františka Mikloška, Bélu Bugára, Františka Gauliedera, Miroslava Tomana - ľudí z rozličných politických strán - dva prosté fakty: stali sa obeťami nevyriešených násillných zločinov a stoja v opozícii voči vláde. Medzitým vyjadrili vládni predstavitelia a členovia Vašej strany názor, že ich politickí protivníci sami inscenujú násillné útoky na vlastné osoby.

Naliehame na Vás, aby ste sa zasadili za oživenie optimizmu a vrátili na cestu demokracie a reformy. K tomu môže dôjsť, iba keď sa skončí politické násillie a tí, čo sú zodpovední za tieto zločiny, budú bráni za ne na zodpovednosť. Napísali sme ministerstvám zahraničia a spravodlivosti Spojených štátov a vyzvali sme ich, aby venovali priazeň a pozornosť žiadostiam o pomoc či podporu pri vyšetrovaní zo strany Slovenska, ak by takéto žiadosti boli súčasťou úprimného úsillia vyriešiť dané prípady."

6.5.1997

Kdyby šlo jen o armádu, dívali by se Češi při cestě do NATO Slovensku na záda

Praha, Bratislava mfd/jan gazdik - Pokud by o rozšiřování Severoatlantické aliance rozhodovala pouze úroveň armády, dýchala by Česká republika svému východnímu

sousedovi - Slovensku z uctivé vzdálenosti na záda.

Čtyři roky po rozdělení federace totiž patří slovenská armáda ke špičkově vyzbrojeným i vycvičeným sborům. Mnozí zahraniční i tuzemští experti ji dokonce řadí na samý vrchol vojenských jednotek zemí bývalé Varšavské smlouvy. "Snad jen s výjimkou elitních výsadkových útvarů ruské armády, jež nemají ve světě konkurenci," uvedl český diplomat, který se specializuje na obranu a bezpečnost.

Čím je to dáno? "Všechny vlády, které se od vzniku Slovenska vystřídalý v jeho čele, věnovaly armádě mimořádnou pozornost a na jejím rozpočtu, pokud to šlo, nešetřily," tvrdí podplukovník Jozef Žiak ze slovenského ministerstva obrany. Naopak česká vláda dávala armádě po několik let jen tolik peněz, aby přežila. I to je důvod, proč předsedu sněmovního výboru pro obranu a bezpečnost Petra Nečase, jenž je jedním z mála českých odborníků, který své názory na Slovensko neodmítl sdělit veřejně, kvalita slovenské armády nepřekvapuje. "Slovenská vláda věnuje vojákům tradičně větší pozornost než česká," přiznal Nečas.

6.5.1997

Soud opět nerozhodl o Uhlově občanství

Brno - mfd/san - Teprve 15. května vyhlásí soudci Ústavního soudu v Brně, zda je někdejší disident Petr Uhl občanem České republiky. Soudci 5. května případ sice projednávali už potřetí, ale verdikt opět nevyhlásili.

Petr Uhl se v roce 1993, po rozdělení federace, přihlásil na protest proti jejímu rozpadu ke slovenskému občanství, avšak české si chtěl ponechat. Rozhodnutí úředníků a soudců, kteří jeho českou příslušnost neuznali, odmítli. Odvolal se přitom na ústavu, podle níž nemůže být nikdo zbaven občanství proti své vůli. "Chtěl jsem vytvořit precedens pro Čechy na Slovensku," řekl Uhl. Ti se však k českému občanství nemohou přihlásit ani po příznivém rozhodnutí Ústavního soudu, neboť to neumožňují slovenské zákony.

7.5.1997

Sovětský řád Karlu Gottovi

Praha-In/kg - Zpěvák Karel Gott převzal 6. května v Praze z rukou ruského velvyslance v České republice Nikolaje Rjabova Řád přátelství mezi národy. Toto původně sovětské vyznamenání bylo známému českému umělci uděleno již v polovině roku 1989. Listinu provázející vyznamenání podepsal tehdejší sovětský prezident Michail Gorbačov. Pak přišla sametová revoluce a poní atmosféra, která se nezdála zpěvákovi příhodná k převzetí řádu. Teprve po osmi letech vyznamenání našel svého hrdinu. Příležitost pro předání řádu se stala oslava 52. výročí vítězství nad hitlerovským Německem, které Rusko, na rozdíl od naprosté většiny států, slaví 9. května.

9.5.1997

Ekologie lidské zbožnosti

Ladislavu Hejdánkovi a Jakubu Trojanovi k sedmdesátým narozeninám.

In/rudolf battěk - Trest mého zjištění: žiji proto, abych se poučoval vlastním prožíváním i prožíváním druhých pro dobro všech zúčastněných.

Důstojný život nelze prožívat v duchovních iluzích - je to jedna z největších, nejnedůstojnějších slabostí, protože slabostí ducha, absencí odvahy k... čemu? Odvahy k pravdě?

Pochopení, že ani přiznání se člověka ke své malosti, nevýznamnosti, ale ani k opačnému pólu takového přiznání, to jest k síle a sobědostatečnosti, k lidské velikosti

Pokračování na str. 10

Příloha Satellitu

T-4e po třiceti letech

Velké věci v českých dějinách se odehrály v hospodách. Malé taky. Nevím, do které skupiny mám zařadit událost, která se stane, nebo přesněji řečeno má stát, 17. května 1997 o 16 hodině v Praze na Žižkově v blíže neurčené restauraci. S výjimkou předsedy vancouverské odbočky Miloše Zacha a jeho manželky totiž nikdo v této zemi nemá tušení, co byla T-4e. T-4e je zajímavá hlavně tím, že nikdo z tohoto ročníku nezískal Nobelovu cenu. Z T-4e nevyšel žádný zločinec, který by poznal některé ze zařízení nápravně výchovných ústavů (v tomto ohledu jsem snad jedinou výjimkou já). Z T-4e nevyšel ani žádný významný politik, či renesanční člověk - všeměl jako Jára da Cimrman či Michal Žantovský. Není jediného důvodu, proč psát o T-4e na stránkách československých novin v Kanadě. Vlastně asi nikdy nebyl důvod, proč psát o T-4e, kromě toho, že se v této třídě udála řada krásných příběhů, které by skončily v zapomenutí jako ostatní příběhy z té doby. Snad proto jsem se je v roce 1980 pokusil zachytit, zachránit, uchovat. Snad proto se objevily jako samizdat, spolu s jinými příběhy. Snad proto jsem je odvezl s sebou do cizí země, kde o ně nějak nebyl zájem. Přesto možná někdo v nich nalezne vzpomínku na to, co sám prožil. Čili pár příběhů ze samizdatových fotbalových pašijí z Řetězu bláznů II, které se jinak také jmenovaly Mezi katrem a závorou. (Číslo kapitol jsou tak, jak byla v původním vydání).

I.

Můj životopis

Opouštím pozemský lágr,
zakrátko spatřím svého nebeského otce.
Jsem trochu Bob Dylan, trochu Leonard Cohen
a trochu jsem to já sám.
Mými přáteli jsou Kevin Keegan a prorok Daniel.
Ulice, kterou procházím je tak trochu zvláštní,
narodil jsem se v době velkého procesu,
strýček Džugašvili byl mým kmotrem,
měl pomník, kdesi za městem.
Do školy jsem chodil v době velkého snížení
cen.
Moji nejoblíbenější učitelkou byla B.B.,
učili jsme se spolu prvním erotickým hrám.
O císaři Napoleonovi mně vyprávěla moje matka
a poprvé jsem se opil jednou na Silvina.
Zas jednou mi dovolili vyjít z plesnivé cely.
Chodit dokola okolo záhonu na vězeňském
dvorě.
„Je někde zakázáno se smát?“ zeptal se muki
jdoucí přede mnou.
Byl postaven za trest na hanbu do rohu dvora.
A my jsme dál kroužili ve směru pohybu
hodinových ručiček.
Pod pantoflemi nám křupal první sníh.
Jak už jsem řekl, ulice, kterou procházím je tak
trochu zvláštní.
Na rohu v hospodě je fantastický koncert Alberta
Schweitzera spolu s Rolling Stones.
V kavárně sedí Albert Camus dvacet let po své
smrti.
Ještě chvíli po ní půjdu a budu vyprávět a
poslouchat a poslouchat a vyprávět.
A pak již vzhůru ke svému nebeskému otci.

IX.

V sobotu v poledne skončila škola. Protože byl
začátek září památného roku 1964, byli všichni
na chmelu. Dynamo hrálo v Děčíně. To utrápené
Dynamo, co prohrálo minulou neděli na Žižkově
se Slavojem. Bylo příliš horko, aby se zůstalo v
Praze a člověk něco tušil. V Děčíně na škváře
málokdy někdo vyhrál a tak jsem oznámil doma,
že jedu na čundr do severních Čech. Cesta
podél Labe až do Ústí. Ještě kousek a byly zde
červené děčínské trolejbusy. Teplota dosáhla
maxima a na škvárové hřiště přijel kropící vůz.
Za mnou stál pán, kterému visela motocyklová
přilba přes ruku: „Byla by blbost stavět dnes
Berana, když má namířeno do Slávie.“ „Ale
Landa to sám neukope,“ minil pán s cigaretou
vedle něho. Ozvaly se sestavy, na škváru vyběhlo
deset starců v sešivaných dresech. V 15. minutě
proběhl Uldrych (zemřel koncem osmdesátých
let) a bylo to 1:0 pro Dynamo. Od toho okamžiku
to začlo. Všechno se to stáhlo před Ledeckého
branku a já byl sám proti šestitisícové přesile a
tak jsem si oddechl, když míč skončil na silnici
vedoucí kolem hřiště. Poločas a pak znovu ten
nápor domácích. Místní stoper, libero, half i
forvard v jedné osobě Landa se znovu a znovu
pouštěl do útoku. Pak přišel ten trestňák. Všechno
deset hráčů ve zdi. A opět je u toho ten bláznivý
Landa. Nad. Roh a zároveň střídání. Náhradník
nemá v pořádku legitimaci ČSTV. Po chvíli se
vločka do ní nalezne a dojde k vystřídání. Zatím
uběhne dalších dvacet vteřin. A pak kdosi
odkopne míč před stařečka Urbana a před ním
je šedesát metrů volného prostoru. Urban
převezme míč a přebíhá půlku. Volám na něho:

„Jsi sám, šlapej, běž!“ Obránce ho dohání, ale
Urban už je u velkého čtverce. Proti němu
vybíhá děčínský brankář, ale v tom okamžiku
již posílá unavené pravé křídlo placírkou lehký
míč do levého dolního rohu branky. 2:0. Křičím
a všichni se po mně ohlížejí, ale už je tu konec.
Přelézám plot, běžím do hřiště. Hráči se
objímají...

A pak se stadion vyprázdnil. Zůstal jsem sám.
Vyšel jsem před stadion a tam stála dvě auta s
pražským číslem. Noc na krku. Já v cizím
městě. První je plné. Druhý je červený Fiat. Jdu
se zeptat a řidič mi říká: „Beru Pišu (+1996) a
Lálu do Prahy.“ Chvilí jsem přešlapoval na ulici
a pak jsem se vrátil na stadion. Za tribunou stál
autobus a poslední hráči odcházeli ze sprch.
Zeptal jsem se levého křídla: „Pane Morávek,
nevzali byste mi do Prahy?“ Usmál se na mne a
aniž se někoho zeptal řekl: „Tak si tam dozadu
vlez, ale do Prahy přijedeme až pozdě v noci.“

Tak jsem se poprvé v životě dostal do vinárny,
bylo to někde u Mělníka. Hochman s
Hildebrandem mne posadili ke stolu mezi sebe.
Hildebrand vážně kýval hlavou, že takovým
stopařům jako jsem já se musí pomáhat a já se
ho zase zeptal, jak to bylo s tím střídáním. „To
byla finta, potřebovali jsme čas.“ Hochman pro
mne objednal uherák a pak to zaplatil. Jediné
náhradní brankář měl strach, jestli o mém
dobrodružství vědí rodiče. (Nevěděli.) A tak se
oslavovalo, bylo co. Protože tehdy to odpoledne
se vše změnilo. Začalo vítězné tažení, začaly mé
cesty. Starci udělali zázrak a tak se do měsíce

Pokračování na str. 8

V levém horním rohu: J. Jiráček, L. Krejčíková, M. Lán a G. Bystřický.

Zadní řada: V. Šmíd, E. Novotný, M. Petr, J. Thienel, Z. Veselý, L. Hudeček, V. Jindřich, J. Černý, J. Kovář, J. Rubáš, V. Brdek.

Prostřední řada: R. Válek, V. Kočí, J. Poupě, P. Novák, J. Smíšek, J. Divíšek, R. Nausch, J. Tesárek, K. Kroc, J. Mestík, J. Mach.

Sedící: K. Jareš, J. Vočka, M. Herčíková, H. Bramborová, M. Valtrová, třídní učitelka A. Hříbková, J. Svitáková, J. Kostecká, D. Fořtová, L. Mazancová, A. Březina, V. Čihák.

Pokračování ze str. 7

z Dynama stala Slavie a Pavel Hanuš do toho začal prát v Literárkách, které pravidelně monitoroval slávista Jiří Rubáš. Zkrátka stalo se to, že do lidí vstoupil život. V pondělí mně ve škole Venca Čihák, který se vrátil z chmelu řekl: „Tak jste prý utrpěli vítězství v Děčíně.“ A Vláda Brdek dodal průpovídku o tom, že Slavie bude měnit znak. Místo hvězdy, že bude mít v bílém poli kliku. A na jaře 1965 už to nebyl zápas Dynama se Slavojem, ale Slávie s Viktorou před 35000 diváky. (Původní text: 21.2.1980)

XX.

To pondělí bylo jasné, že Pepa Machů prolomí všechny konvence, tak jako tryskáč zvukovou bariéru. Ráno přišel o čtyřicet minut pozdě a nepřinesl si zpožděnou. O hlavní přestávce se svěřil, že měl nějaký trapas v Kolině, ale zůstane mi asi na věky skryto, jestli sám nebo s nějakou pannou či dívkou. Aby potvrdil svá slova, ukázal platnou nebo vlastně v té chvíli již neplatnou, jízdenku Kolín-Praha. V zadní kapse manžestráků měl Mladou frontu. Pepa byl Spartan. Sedával v poslední lavici s Kamilem, vlastním jménem Jiří Vočka. Zazvonilo a Pepa se uvelebil v lavici. Vešla paní učitelka Hříbková a začala přednášet občanskou výchovu. Ať již se chtělo Pepovi spát nebo nechtělo, jedno bylo jisté. Tu hodinu až do 36. minuty výkladu měl oči zavřené. Výklad občanské výchovy začal ústavou. Jelikož toto téma bylo bez diskuse, přešlo se na mezinárodní politickou scénu. Když paní učitelka došla k místu, že kubánští rybáři byli zadrženi americkou válečnou flotilou, Pepa zvedl svá oční víčka i pravou ruku. Zřejmě strávil poslední noc opravdu v Kolině. Byl trochu zelený a tak si paní učitelka myslela, že chce na záchod a tak mu pokynula. Pepa však nešel ke dveřím. Vstal, mírně se předklonil a řekl: „Kubánští rybáři lovíli 1,72 km od pobřeží státu Florida. Toto místo již náleží k výsostným vodám Spojených států a dle mezinárodního práva byla americká pobřežní hlídka oprávněna tuto loď zadržet.“ pak se opět posadil a zavřel oči. Do dneška jsem se nedověděl, jak to bylo v Kolině a odkud Pepa získal tuto přesnou informaci. Jestli v Kolině, či přímo od CIA nebo jestli to bylo náhle osvícení mysle. Faktem je, že zbývajících osm minut se přednášela opět Ústava ČSSR (23.3.80).

XXIII.

Jednou jsem se zeptal Kamila, komu fandí. Odpověděl, že na fotbal nechodí fandit, ale kritizovat. Při tom zůstaňme. Byl to druhý předseda třídy, protože Uherák nám za ten rok vyrostl a měl už 155 cm a přestal být atraktivním. Navíc pod vedením Uheráka se náš třídní kolektiv dostal do vážné krize. Nevím, v čem spočívala krize kolektivu, ale zřejmě v tom, že prospěch se horšil a po učitelích létaly ohryzky (jak o tom svědčil zápis dějepisce a zeměpisce Vyškovského, mimochodem velkého recesisty). A tak po rezignaci Uheráka jsme potřebovali do svého středu muže silného a znamenitého.

Z Vladimíra Brdka vyzařovala vždy zvláštní pohoda.

Podnikavý Pepa Mach (uprostřed) vyměřuje pod Sněžkou s polským turistou (vlevo) sluneční brýle za čokoládu. Vpravo přihlíží Kamil J. Vočka. Foto: Vočka

Kamil chodil do školy v sáčku a v kožených rukavicích. Proslavil se tím, že i za cenu velkých ústrků, které si vysloužil stále hovořil tiše. Největší souboj sváděl s panem učitelem Konfrštem, který byl nahluchlý a chtěl, abychom hovořili nahlas a zřetelně. Kamil to odmítal. Nejprve byl postaven v lavici a měl zavolat o pomoc. Kamil se zhluboka nadechl, pak vydechl a ozvalo se tiché táhlé: „Pomóóóóóó!“ Poté byl posazen do první řady a každou hodinu musel odříkat „A, e, i, o, u, y,“ jako rozvíčku. Nepomohlo to. Když byl po čtvrté poslán od tabule, přistoupil k němu pan učitel Konfršt a zeptal se ho, čím je jeho otec. Kamil odpověděl, že soustružníkem. „Prosím otce soustružníka, aby se dostavil do školy.“ Nedostavil se. Místo toho Kamil přinesl písemné prohlášení: *Vážený pane profesore, můj syn Jiří Vočka má slabý hlasový fond a proto vás prosím, abyste vzal tuto skutečnost na vědomí.* - Vočka-otec. Na omylu by byl ten, kdo by si myslel, že tímto válka skončila. Pan učitel Konfršt se otočil do třídy a otázal se: „Chlapci, je mezi vámi někdo, kdo by dokázal zkonstruovat pro spolužáka zesilovač?“ Půl hodiny měl Kamil před sebou mikrofon a na katedře stály velké reproduktory od promítačky. Kamil měl vysvětlit druhý Kirchhoffův zákon do mikrofonu. Místo toho začal vykládat, že součet proudů do uzlu přitékajících se rovná součtu proudů z uzlu odtékajících, což byl Kirchhoffův zákon první. V ten okamžik došlo k tomu, že rukávem svého saka zavadil o mikrofon a ten začal vazbit, což se projevilo pronikavým tónem okolo 4 kHz. Tento zvuk začal vycházet z reproduktorové bedny, která byla umístěna necelého půl metru od ucha pana učitele. Ten nadskočil a okamžitě přikázal vypnout zesilovač. Pak přišel ke Kamilovi a řekl: „Důvodem všech tvých neúspěchů není slabý hlasový fond, ale to, že jsi lajdák soudruhu Vočko!“

V pololetí přece jen Kamil vybojoval čtyřku a nyní se měl představit jako nový předseda třídy. Konfršt toho dne přišel včas a první jeho otázka patřila mně: „Co je nového?“ Řekl jsem, že je nový předseda. Pan učitel obešel celou třídu a tipoval, jestli je to onen Čihák a já zavrtěl hlavou, že ne. Pak se ptal, jestli je to onen Smíšek a ten sám odpověděl, že ne a tak pan učitel obešel celou třídu, ale stále nemohl uhodnout, kdo ji má vyvést z krizového období. Když se konečně dověděl odpověď byla jeho reakce stejná, jako když mu začaly pískat 4 kHz u hlavy. Nadskočil a pak šel ke Kamilovi a zeptal se ho na školní průměr. V tomto bodě se opět oba neshodli. Pan učitel Konfršt dospěl k jinému závěru než jaký vypočítal Kamil a válka pokračovala.

Jedním z důvodů, proč Kamil předsednictví přijal byla sázka o jednu korunu, kterou před něj položil již tehdy podnikavý Pepa Mach. Podmínkou bylo, že Kamil přijme předsednictví se slovy: „Soudruzí, děkuji vám za důvěru.“ A

Kamil (Jiří Vočka) zastrčil voko do sáčka během svého inauguračního projevu.

A tak všichni přijali, že Kamil nehovoří nahlas. Jednou četl při ruštině: „A. P. Čechov radí,“ pak zamumlal, aniž by ztláhl hlas „do prdele, do to tu je“ a dokončil větu „...gódu.“ Za takto přečtený úryvek dostal 2-.

Přesto udělal jednou výjimku. V 64 na lesní brigádě, utekla mládež paní učitelce a vzadu zůstali jen Kamil a Pavel Novák. Paní učitelka požádala Kamila, aby zavolal na ty vpředu, že na ni mají počkat. Kamil se zdvořile omluvil. Pak řekla Pavlu Novákovi, který prohlásil, že má chrapot. Tehdy se Kamil nadechl a zvolal velkým hlasem: „Nemáte čekat, máte jít dál!“ Neměl to pak lehké.

A paní učitelka s námi také ne. (23.3.80)

XXX.

V roce 1965 se Slavie vrátila do ligy. První zápas byl velký. Sám Krautgartner přišel s kapelou uvítat mužstvo. Pak nastoupila Slavie proti Hradci a prohrála 0:1. To bylo ještě v srpnu. A ten rok se také konaly první besedy *Strana hovoří s mládeží*. Bylo to odpoledne a nezjišťovala se prezence, což byl první předpoklad fair-play. Starší muž měl odpovídat na naše otázky a tak začalo otukávání: „Proč nemohou mladí lidé cestovat?“ „Ale vždyť mohou cestovat, mají tu přece Cestovní kancelář mladých.“ A pak přišlo to, co bylo ve vzduchu: „Proč je rušená Svobodná Evropa?“ „Svobodná Evropa vysílá zprávy, které nemůžete objektivně posoudit, proto je zapotřebí, aby posluchačům byly předkládány zprávy objektivně zpracované a ověřené.“ „Ale zpravodajství vysílané naším rozhlasem je rovněž neobjektivní, k tomu abychom mohli některou skutečnost objektivně posoudit, je zapotřebí znát obě stanoviska.“ namítl Jan Plíhal, který chodil o rok výš. Do toho se vmísil jakýsi Hanuš „Nejhorší je, že náš rozhlas vysílá nepravdivé informace i o tom, co můžeme objektivně posoudit.“ Starší straník zrudl: „Jak jste to myslel?“ „Tak, jak jsem to řekl,“ stál na svém Hanuš „když jsem byl v Brně na veletrhu, tak jsem se nemohl dostat do stánku s japonskou expozicí, natož tam udělat snímek a večer jsem se dověděl z našeho rádia, že o japonskou expozici není zájem.“ Vyvrcholení těchto besed bylo na strojárně, kde se kdosi zeptal redaktora *Rudého práva*: „Kdyby něco bylo černý a všichni věděli, že je to černý a strana prohlásila, že je to bílý, co by o tom napsalo *Rudé právo*?“ Redaktor zbledl a řekl: „Pochopitelně, pochopitelně... no, pochopitelně.“ a posadil se. (22.4.80)

XLIV.

V tom roce změnila Kanada svojí vlajku a z kanadského rozhlasu na požádání tuto vlajku posílali. Když mně přišla, přidělal jsem si ji ve škole na lavici. Při hodině elektrotechniky se mne zeptal pan učitel Konfršt, co to má znamenat. Hrdě jsem odvětil, že jde o novou kanadskou vlajku. Pan učitel vážně zakýval

hlavou a řekl: „Tak ty jsi se nám pokanadil.“ (24.4.80)

XL.

Éra Beatles začala v naší třídě tak, že Emil Novotný z Mněchenic přišel s odznakem *The Beatles* na rukávě. Zakrátko na to se třída rozdělila přívržence Beatles a Stones. Do té doby se třída dělila pouze na přívržence Karla Gotta a Waldemara Matušky vedené Jiřím Rubášem. Jedině já jsem byl přívržencem Erica Burdona a jeho *Animals* a pak zde byl ještě Divíšek ze Senohrab, kterému se říkalo Pinola. Ten obdivoval Kinks a Petra Jandu z *Olympicu*. (24.4.80)

LXVI.

V roce 1965 byla také spartakiáda a tak se končilo ve škole už v květnu. Vždycky, když byla konference, tak nebyla škola. Toho dne jsem ujel hrozně moc kilometrů na dámském kole. O den později jsme měli nějaký desetiboj na Kotlářce. U mikrofonu v hlasatelské kabině seděl velký přívrženec Spojených států, účastník OH 1936 tělocvikař Šindler. S výjimkou skoku do výšky jsem podával podprůměrné výkony. Kolem se občas mihla Olina H., kterou desetiboj nezajímala a o které tělocvikařka Efmertová prohlásila, že je největší princezníčka na škole. Jedině, co sledovala byla patnáctistovka. Tu však sledovala spíš kvůli Pinolovi než kvůli mně. První dvě kola jsem vedl, pak mě začalo píchat v boku a skončil jsem poslední. Trapas. Na štěstí si toho Olina nevšimla a protože jsem to byl já, nevšiml si toho ani nikdo jiný. Pinola však nestartoval, připravoval se na štafetu 4x400 metrů. Konečně přišla a Pinola si půjčil od správce areálu tretry. Běžel druhý úsek. První běžel veslař Bystřický. Pinola si zkusil letný start. Měl zelené tričko a letní prázdninové vlasy, aby oslňoval dívky v hotelu Hrušov v Senohrabech. Toho léta dosáhly jeho vlasy délky 13 cm. Bystřický šel do čela. Metr za metrem získával centimetry náskoku. Na první předávce vedl s dvoumetrovým náskokem. Pinola na druhém úseku vyrazil jako šíp. Na první stovce zvýšil dvoumetrový náskok na plných patnáct. Byl to atlet. Na druhé stovce udržel náskok. Na třetí stovce náskok ztratil a k jejímu konci začal natahovat ruku, že bude předávat o sto metrů dříve. S takto nataženou rukou prokloupal cílovou rovinou. Tím se změnilo pořadí na všech čtyřech místech. Dnes už nevím, jestli jsme jako třída štafetu dokončili, ale o Pinolovi se hovořilo do konce školního roku. K nejoblíbenějším žertům patřilo, že některý ze spolužáků nakreslil malé kolečko a pak předvedl jednotlivé části Pinolova běhu. Ale Pinola to stejně nade mnou před Olinou vyhrál a všechno to bylo, protože si půjčil tretry. (25.4.80)

LX.

Druhý třídní veslař Jiří Rubáš byl vyvolán, aby rozebral vztah mezi elektrickým proudem a magnetickým napětím. Neuspěl a dostal nedostatečnou. Odešel zachmuven od tabule. Po návratu do lavice se ho pan učitel Konfršt otázel: „Proč se mračíš Rubáši Bílý?“ „Protože jsem dnes neuspěl.“ Pan učitel Konfršt mu zvedl hlavu a zadíval se mu zblízka do tváře: „Usměj se Rubáši Bílý?“ Jiří Rubáš se zakřenil a pan učitel Konfršt se vrátil za katedru. Podíval se do svého klasifikačního archu, zapřemýšlel a zeptal se: „K tabuli půjde teď kdo?“ Nastalo hrobové ticho. „No přece Rubáš Bílý!“ Jiří Rubáš se přestal křenit a něco pro sebe zamumlal. Od tabule vypadl rychleji než při prvním pokusu. Dosedl těžce do lavice. Pan učitel Konfršt povstal

a opět se zeptal: „Proč se mračíš, Rubáši Bílý?“ „Protože jsem dnes dvakrát neuspěl.“ „Usměj se Rubáši Bílý!“ I tentokrát se Jiří Rubáš zakřenil a úsměv mu vydržel až do otázky: „K tabuli půjde kdo?“ Nemuselo být vysloveno jméno. Jiří Rubáš odpochoval sám k tabuli pro třetí nedostatečnou. Při návratu do lavice se usmíval. Pan učitel Konfršt se podíval do svých poznámek a dodal: „Tak se mi to líbí, Rubáši Bílý, když neúspěchy dokážeš přijímat s úsměvem.“ Rubáš Bílý byl veslař a fandil Slavii.

LXV.

Pan učitel Konfršt onikal. Ten, jehož příjmení končilo na -a, tomu říkal většinou ona. (Ona Březina, ona Vočka, v jedné třídě byla i ona Kára). Jenom Pepa Poupě z Hrdlořez (Slávista) byl ono. Hned první hodinu si pan učitel poznamenal: *Ono je líné, hravé a nepozorné!* Jednou to, už bylo ke konci roku, si pan učitel Konfršt stěžoval na ono, že nyní špatně pracuje v hodinách elektrotechniky a vysvětloval to tím, že ono zřejmě toká neb je jaro. Kolega Vozenilek to vzal jako filosofický problém a zdůraznil, že jaro začíná u ona již 1. září.

LXVIII.

Přes léto došlo ke změně v našem týmu. Jan Jiráček, řečený Uherák, jehož otec byl ohňářem a který fandil SONP Kladno, byl vyměněn za Jiřího Mestice. Uherákovi říkal pan učitel Konfršt za patnáct korun kilo (tehdejší cena huspeniny) a různými způsoby se snažil vyvolat Uherákovu chvění. Uherák se totiž u tabule klepal jako osika. Nejúčinnější byla věta: „Jestli se jen trochu zaklepeš, tak letíš s pětikou od tabule a odpovídat budeš plynne.“ Tato věta by vyvolávala i u silnějších borců jisté obavy. Pan učitel se pak naklonil k nám, co jsme seděli v první lavici a s velkou radostí nám oznamoval: „Teď se myslím trochu zaklepal.“ Uherák však statečně a přesně definoval, což se v jiném předmětu nestalo a tak pan učitel odnáučil Uheráka vibracím. Tak o těch prázdninách odešel Uherák do třídy R-3 a z T-2c přišel Jiří Mestic.

LXXIV.

Odmaturováno. Asi mne měli vyhodit. Místo toho vyhodili Pinolu a další. Druhý den se komise omluvila, že vzala příliš přísný kurs, ale Pinola je dodnes bez maturity. Já, Richard a Jiří jdeme po Národní třídě. „To stejně nepochopím, jak ti Hledík (ředitel školy) mohl sežrat takovou blbost, že jsem stmelil kolektiv.“ „No oblihl jsme ho, ale oni si vylili vztek jinde.“ Skončil sjezd spisovatelů a na jednom sloupu byl nápis *HENDRYCHÁDA*. O kus dál bylo jen H. Pomyslel jsem si, že autora nápisu chytli, když to psal. Jeho zavřou za to, co načmáral. Mne měli vyhodit proto, že jsem se přihlásil na teologii. Místo toho vyhodili nezabohu Divíška, řečeného Pinolu, který kdykoliv uviděl jeptišku pronesl něco rouhavého. Za necelý rok se bude učit o možnostech školy, která i v krutých dobách Novotného teroru umožnila pokračovat ve studiu na lékařské fakultě, DAMU či dokonce na teologické fakultě. Vyučující bude paní učitelka Krupková, která se málem postarala o to, že mne vyhodili. A z ředitele Hledíka se stane muž pokroku. (18.5.80).

LXXVIII.

Květen 69. Potkal jsem opět Pinolu. Život se pomalu znormalizoval a Pinola měl kalhoty do zvonu. Říkal, že shání Harleje Davidsona, kterého jinak vlastnil Břidil Válek. Pak se vrátil k nejdůležitější akci minulého roku, kterou byl bezesporu beatový festival: „Slyšels, jak Petr Novák zpíval *Špinavý je RUDÝ kraj*?“ Chtěl jsem namítnout, že se jednalo o píseň *Špinavý je CHUDÝ kraj* a že na Petra Nováka pouze svítili červenými reflektory. Tento přívrženec Kinks však spěchal za svými obchody a tak jsem ho nechal odejít v bludu. (16.5.80)

LXXX.

Před velikonočními v roce 1971 jsem viděl naposledy spolužáka Kočího-Koču. Koča stále něco objevoval a vždy to objevoval z jiného úhlu než my. Zásadně se vyhýbal jakékoliv módnosti a jestliže odvážní mládenci začali nosit dlouhé vlasy, Koča nosil na své hlavě jemně rozbíhající se siločáry. Jestliže jeho spolužáci vyhazovali těžké peníze za desky s Beatles, Koča nakoupil

v pasáži, která vedla na Ovocný trh 25 desek nahraných rychlosti 78 otáček za minutu se zpěvákem Jiřím Poprem za 5 Kčs. V elektrotechnice se specializoval hlavně na motorové vláčky. Tuto znalost převáděl do pražské dopravy. Věděl, jak funguje kterákoliv výhybka v Praze. Velmi tvrdě kritizoval dvě: První byla v Radlicích, druhá na Francouzské ve Vršovcích. Akorát jednou se nám tohoto klidného studenta podařilo vyvést z rovnováhy. To bylo tehdy, když se ho skupina mladíků pokusila hodit do sněhu. Sprdnuť je se slovy: „Když je vás deset, tak mám právo vás zbit.“ Tak na tom mejdanu jsem spatřil naposledy Koču. Mým nepřítelem byl džin a Koča, který jako jediný fandil v té době ligovému Motorletu zmizel v mlze. (7.5.80)

LXXXIV.

Duben 77. Opět jsem potkal Pinolu. Řekl jsem mu o Chartě. Pinola mávnul rukou a prorocky poradil: „Na politiku se vyser!“ Spěchal jako obvykle a nade mnou se stahovaly mraky. Pinola byl přívržencem Bohemians. (Květen 1980).

LXXXVI.

Byli jsme poslední třídou Emanuela Konfršta, ročník 1905. Byli jsme posledními žáky *posledního učitele elektrotechniky*. Tento updíkovecký typ učitele již zcela vymizel. Vymizel typ učitele, který vstoupí do třídy, napráhl svoji hůl před sebe a řekl: „Proud teče ode mne k voknu. Siločáry jsou v jakém směru?“ Avšichni kroužíme rukama, dokud není pan učitel spokojen. Pak pověsí svůj starý zimník na okno a začne psát příklad na tabuli: „Než se otočím, budou všechny ruce nahore!“ A tak se všichni hlásíme, aniž by kdo věděl odpověď. Když vykládá, že proud se dělí na složku jalovou a činnou, tak chce nejprve definovat jalovici. Moje odpověď je, že jalovice je panenská kráva a za tuto definici jsem pochválen. Ke konci každé hodiny rozděl čtyři až pět reparátů. Přesto na konci roku je nejhorší známka trojka. Poslední hodinu je totiž amnestie a studenti nejprve opravují reparáty na čtyřky, což se všem podaří. Pak se pokouší všichni čtyřkaři o trojky, což se rovněž podaří všem. Následuje souboj o dvojky, což se všem nepodaří. Nakonec je zápas o jedničku, což se nepodaří nikomu, kromě Smiška, který měl vždy samé jedničky.

C.

Po 30 letech

Vypil jsem 17 velkých whisky. Myslim, že je to rekord. (Poslední slova Dylana Thomase.)

Já vím, že je pozdě, je pozdě odejít a je pozdě zůstat. Je příliš pozdě koupit zimní boty, abychom vyšli do noci. Je pozdě skočit do restaurace pro láhev vína. Je pozdě na to uvařit kafe. A je pozdě na to vyprovodit hlemýžďe do země zaslíbené. Na tohle vše je pozdě. A přesto jsme kdysi hleděli do budoucna a říkali si, až bude zima až budou vánoce až bude noc oranžových ohňů. Ale dnes v noci mám pocit že jdu s hlemýžďi do země zaslíbené. Pomalu si balím domeček. (Jsem amatér a tak zavodím za slímáky v těchto hlemýžďích dostizích podél Labe) Dnes poprvé necitím své odvážné srdce, ale cítím, že mi docházejí sliny. Měl bych si koupit láhev vína, ale je příliš brzy na to, aby samoobsluha byla otevřená. Je příliš brzy zabalit domeček, když nejsou sliny na cestu. Je příliš brzy zavolat s Dylanem Thomase: „Sláva buď našim odvážným srdcím!“ Na tohle vše je příliš brzy.

Oprášeno a výběr udělán po sedmnácti letech. Aleš Březina

Vítězná štafeta (Mach, Lán, Válek, Kočí) v běhu do vrchu, kterou ani silný hlas předsedy třídy nezastavil. Foto: Vočka

Kanadští Češi a Kanadani v židovské synagoze v Praze na Palmovce

V neděli 27. dubna 1997 se v prostorách *Open Studia* na King Street West uskutečnila přednáška Martiny Pachmanové, kurátorky několika výstavních projektů v synagoze na Palmovce a členky sdružení *Serpens*. Po obšírném úvodu, jehož smyslem bylo uvést posluchače do problematiky porevolučního demokratického Československa, Česka a Prahy, Martina Pachmanová seznámila přítomné s historií synagogy, stejně tristní jako ostatně u stovek dalších historických

Synagoga na Palmovce

objektů v Česku (situaci na Slovensku nemám zmapováno, ale jistě není příliš odlišná). Ne náhodou po roce 1989 u nás započala vlna uměleckých symposií a výstavních projektů (často s mezinárodní účastí), které využívají historických budov, jež pozbyly svou původní funkci fyzicky i duchovně. Kořeny těchto aktivit můžeme nalézt již v symposiích s mnohaletou tradicí (např. sochařské symposiumy při sochařské škole v Hořicích v Podkrkonoší) a v četných undergroundových akcích pořádaných v totalitní době. Myšlenky jednotlivých

symposií a projektů často vznikaly opačným procesem, než jak by se logicky očekávalo. Organizátoři (většinou umělci a teoretikové) nehledali místo pro symposium, ale spíše možnosti pro využití prázdných (často chátrajících) prostor s jejich specifickou inspirativní atmosférou a spiritem minulosti. Fenomén takovýchto projektů je přednostně spojen s fenoménem instalačního umění, performance a akčního umění, s konceptuálním hnutím, a minimalismem, neboť historický prostor, včetně někdy dochované výzdoby či mobiliáře, je uměleckým dílem sám o sobě a vyžaduje senzitivní přístup současného tvůrce. Výstavní projekty v synagoze na Palmovce jsou v tomto kontextu spjaté například se symposiím v kostele Panny Marie v Litoměřicích, v cisterciáckém klášteře v Plasech, v augustiniánském klášteře ve Šternberku na Moravě, se symposiím Zastavený čas v židovském ghettu v Třebíči, *Velkým Formátem* ve valtickém zámku a dalšími. Některé ze jmenovaných projektů však měly jen krátké trvání. Zanikly především z nedostatku finančních prostředků (Ministerstvo kultury ČR se k mnoha projektům otočilo zády či poskytlo méně než symbolický příspěvek a sponzorství je v Česku v oblasti kultury orientováno na akce spjaté s masmédií).

Palmovka je však projektem stále živým a ambiciózním. Jeho finanční zajištění je poněkud usnadněno situováním v hlavním městě republiky, i když se neobejde bez značného úsilí. Historie synagogy na Palmovce, situované v Libni, v bývalé židovské obci, pramení v 50. letech 19. století. Byla vystavěna v eklektickém neorománském stylu, jehož nostalgie je z vnější části setřena „očesaním“ výzdoby

fasády. Do druhé světové války byla synagoga používána židovským ghettem. Za německé okupace byla zavřena a vypleněna (Hitler měl v plánu založit muzeum vyhlazené židovské rasy). Do roku 1948 neměl po nacistické genocidě synagoga kdo využívat a komunistický režim přinesl objektu potupné provizorní funkce s následným fyzickým znehodnocením: trh s ovocem a zeleninou (50. léta), skladiště divadla S. K. Neumanna (70. a 80. léta). Nakonec chtěli socialističtí budovatelé synagogu úplně zklidit z povrchu zemského a to v 80. letech při prodlužování trasy B pražského metra. Synagoga přežila díky zásahu dvou památkářů, byť za cenu sousedství s ohyzným autobusovým nádražím a stanicí metra, nemluvě o sídlištní socialistické zástavbě Libně. Nepřežil rozsáhlý libeňský židovský hřbitov a staré domy ghettá (modernizace v 50. letech). V rámci restituci byla synagoga navracena židovské obci a opět se do ní život neuchýlil (genocida, komunismus). Obec se rozhodla objekt pronajmout za symbolickou cenu sdružení *Serpens*.

Poprvé byla synagoga zapojena do výtvarných aktivit v roce 1992 výstavou sklářského ateliéru VŠUP prof. Kopeckého a poté ateliéru AVU prof. Gebauera. V květnu 1995 byla založena organizace *Serpens* (Svatopluk Klimeš, Václav Špale, Martina Pachmanová), která uspořádala od té doby několik výstavních a tvůrčích

projektů v synagoze, prvním byl Mezinárodní festival performance a akčního umění *Serpens*. Projekty v synagoze mají mezinárodní charakter a zúčastnilo se jich nemálo kanadských Čechů a Kanadánů, v roce 1995: Jiří Ladocha (Toronto) a Stacy Spiegel (Toronto - výstavní projekt *Diaspora*, s Vladimírem Mertou, kurátorka Marcela Pánková). Daniela Šnepová, (Toronto, kolektivní starozákonní výstava *Imagace bolesti*, kurátorka M. Pachmanová), Richard Štípl a Michelle Teran (oba Toronto - kolektivní výstavní projekt se dvěma chorvatskými umělci *Užitečné předměty*). V roce 1996: Daniela Šnepová (Toronto, II. ročník Mezinárodního festivalu performance a akčního umění, mezinárodní účast třiceti umělců). Max Sreicher (Toronto - výstava *Utáhnutý provaz*), Kanadanky Mindy Yan Miller, Penelope Stewart, Barbara Claus, Gwen McGregor a Nadine Norman (výstavní projekt *Misto paměti*, kurátorka Silvie Fortin, Ottawa).

Jak vidno, kulturní vztahy mezi Českou republikou a Kanadou, alespoň na této bázi, jsou dosti rozvětvené (nemám přehled o ostatních symposiích, ale například šternberských symposiích se zúčastnilo sedm Kanadánů a dva Čechokanadani). Projekty v libeňské synagoze pokračují i v tomto roce, přičemž se opět počítá s kanadskou účastí a spoluprací.

Edith Jeřábková

Pozvání na výstavu s česko-kanadským zastoupením

Retour - II. ročník výstavního projektu volného sdružení kanadských umělců v Galerii Turbulance, 3623 Boul. St. Laurent, Montreal

Ve čtvrtek 1. května 1997, v den narozenin organizátora a kurátora projektu, Petera Bunjevaca, proběhla vernisáž výstavy pod názvem *Retour*.

Chtěla bych upozornit především na české umělce, kteří jsou zastoupeni na výstavě - Marcellu Obdržálkovou, žijící v Montrealu, studentku na Concordské univerzitě a Richarda Štípla, žijícího v Torontě, absolventa Ontario College of Art. Marcella se prezentuje konceptuálním objektem - instalací s názvem *Four Corners of the World* (Čtyři kouty světa). Na každé ze čtyř nezávislých věžovitých konstrukcí je instalováno vejce, uchycené v posuvných měřidlech (callipers). Umělkyně představuje vejce jako globy nesoucí její osobitou fiktivní interpretaci světa. Pomocí acrylikové miniaturní techniky podává geografické pojetí světa z odlišných koncepčních úhlů, než které jsou běžné pro průmyslovou produkci. Barevně a částečně i konceptuálně vychází z historických map, přičemž využívá informací selektovaných z internetu. Pokud je možné utvořit jakési námětové kategorie, pak lze říci, že jednotlivé globy jsou nahlíženy aspekty historie a politiky (Černobyl, Nagasaki, Hirošima,...), ekonomie (firemní loga zastupují jednotlivé země), chemie a alchymie (droga jako víze a „trip“) a aktuálních otázek dnešního světa a společnosti (rakovina, radiace, AIDS...).

Richard Štípl vystavuje dvě nejnovější díla - *The Baptist's Lost Brother* (Baptistův ztracený bratr) a *Fictional Brothers* (Fiktivní bratři). První jmenovaná práce je olejomalba, technickým provedením se hlásící ke starým mistrům, což však nepopírá umělcův osobitý malířský rukopis a v konceptuální rovině díla aktuální parafrázi biblického světa. Obraz je částečně překryt těžkou kovovou „řízou“ zdůrazňující siluetu potrétované postavy. Pro svůj model si autor našel bývalého trestance z ulice, jehož jedno z mnoha tetování nese heslo „Born to loose“, což je zkomolenina, která může mít dvojí smysl - narozen ke svobodě nebo narozen k prohře. Těžko říci, co měl tento muž na mysli. Velmi podstatným elementem díla je osvětlení, instalované z kovovou řízou a simulující reálné světlo, které umělec používal při procesu tvorby. Druhá prezentovaná práce je miniaturní plastika - instalace. Její perverzní výraz je vyjádřen vzájemným incestním vztahem - hrou tří volných hliněných hlaviček - autoportrétních studií, pokrytých realistickou olejovou malbou. Ty jsou položeny na historizujícím klasickém podstavci a izolovány plexi-poklopem. Autor si často pohrává se sterilním muzejním způsobem prezentace.

Dalším zajímavým vystavujícím umělcem, který strávil dva roky v Česku a zúčastnil se dvou ročníků Šternberského mezinárodního uměleckého symposia, je Gerald Baer. Jeho *Rocking Fish* (Houpací ryba) je kombinací nalezeného předmětu (rozměrná sádrová trofej v podobě ryby) a kovové konstrukce. Křesťanský symbol je uvězněn v kovových držácích a odevzdán zábavě diváka. Ironie společnosti je zjevná a není ojedinělá v Geraldově tvorbě.

Na výstavě jsou zastoupeny některé další výrazné práce mladých kanadských umělců. Z úsporných důvodů uvedu alespoň jména autorů: Dan Hughes a Nicolas Veaux-Logeat (Montreal), William Fisk (Toronto) a kanadsko-srbští sourozenci Nina a Peter Bunjevaci.

Ráda bych Vám doporučila tuto výstavu ke shlédnutí a to do 21. května 1997. Informace na telefonním čísle (514) 845-1208.

Edith Jeřábková

Richard Štípl, *Relikvium: kompozice v organickém a neorganickém, objekt - instalace ve šternberském klášteře, 1995*

Pokračování ze str. 5

a významu až k sebezbožnění, není a nemůže být uspokojivé, nemůže zklidnit mysl k plné oddanosti a blažené osvícenosti?

Co a kdo je základním, nepominutelným průvodcem lidského života? Z čeho se ani ten nejdůstojnější, nejvelkolepější život nemůže vymanit, čeho zbavit, co zapomenout či pominout. Co se děje s životem velkých tvořivých lidí? Stačí člověk dostatečně vyplnit prostor svého jedinečného života jen svojí tvořivostí a mravností? Nebo je zde ještě potřeba průniku k esenci života?

Není právě pokus o náboženské řešení tohoto průniku omylem a pohodlnictvím? Je snad východiskem jiná, zvláštní podoba zbožnosti, která nemá nic společného s církevně náboženským přístupem? A existuje-li pravá zbožnost, nemůže být oním toužebným východiskem i závěrem - skutečnou spásou?

Rozvažují: anizbožnost sama jimi není, ani jí samou nelze nic definitivně vyřešit. Každý život je dílem jedinečným, snad často i jedinečně bezradným, neuspokojivým, ale vždy nuceným, protože námi nevyžádaným vstupem do něj. Je poslaností, vržeností k nabídce poslání či poselství, příležitostí k sebedotváření. Ale vše, co zatím je, vše, co se za tím „skrývá“ (ve skutečnosti se však nic neskrývá), nemá přesnou, jasnou, definitivní koncepci. Žádný život nekončí ani patem ani matem a už vůbec ne remízou. Život není hrou. Je vůbec možný život žitý jako hra ještě životem? Samé otázky, jako v dobré filozofii spočívající v dobře kladených otázkách, byť i většinou bez uspokojivých odpovědí.

A odpovědi církevních terapeutů mě nechávají chladným. Čísí z nich nejistota jistoty jejich pravdy, zatímco pro mě je moje nejistota důstojným, připouštím, že domýšlivě důstojným, přiznáním k hledání a postupujícímu sledování života na cestě. Ale může být hledání, pachtění se, trpění nejistoty také posláním? Je snad jen třeba je unést s bolestí, která neboli, v neklidu svého ztišení, v laskavém porozumění stejně laskavého srozumění a ve zcela konkrétních vztazích ke všemu prožívanému. Utváření těchto vztahů je vlastně přirozenou náplní života. Nelekejme se toho a nelkejme nad tím. Každý vstup do života je předzvěstí jeho peripetií. Kdyby tomu tak nebylo, věrozhvěsti duchovní zacilenosti by měli lehkou práci. Ale nadanost k víře není obecně sdílenou lidskou vlastností a v tom je pevný i otevřený bod pro snahu všech obroditelů ducha, všech nabízečů dobrých konců i nadějí a definitivních jistot.

Tedy, být či nebýt zbožný je otázkou humanitní rozvahy. A já ke své spáse jinou než humanitní rozvalu neshledávám přístupnou, což je as značně bezbožné. Ale přesto neuhýbám a trvám na řečeném: být či nebýt zbožný?

10.5.1997

Víc aut se do Prahy nevejde

Praha-In/radka kvačková - Kdo se chce pohybovat po Praze autem, měl by jezdit v noci nebo o sobotách a nedělích. Jinak mu hrozí, že bude každou chvíli stát na místě. Praha předstihla i nejmotorizovanější evropská velkoměsta a na některých křižovatkách už dosáhly dopravní nároky kapacitních mezí. Vyplyvá to z materiálu, který zpracoval Ústav dopravního inženýrství hlavního města.

Zatímco například v Mnichově, Frankfurtu nebo Kolíně nad Rýnem připadá jeden osobní automobil na 2,2 až 2,3 obyvatele a ve Vídni dokonce na 2,7, v Praze se koncem loňského roku dal stupeň automobilizace vyjádřit poměrem 1 osobní auto na 2 obyvatele. Po osmdesátých letech, kdy přibývalo v metropoli každým rokem v průměru jen 6000 osobních vozů, se po

roce 1991 meziroční přírůstek zvýšil na 42 000 a loni dosáhl dokonce 53 000. Auta ale také více jezdí. Za posledních 6 let se dopravní výkon zvýšil stejně jako předtím za šedesát let. Dopravní nároky přitom už na některých místech dosáhly kapacitních mezí klíčových křižovatek. Nejvýrazněji se zvyšuje intenzita dopravy zejména ve středním pásmu města. Kupříkladu v ulici K Barrandovu (u Strakonické) vzrostla za posledních šest let o 242 procent a na Plzeňské (u Kotlářky) o 133 procent.

Z materiálu vyplývá, že pokud chce někdo cestovat autem po Praze, má šanci relativně plynulého průjezdu jen v noci a o sobotách a nedělích. Ve všední dny začíná vozů v ulicích trochu ubývat většinou po sedmácté hodině, klidnější bývá také polední období mezi dvanáctou a jednou. Nejexponovanějším dnem je pátek, kdy lidé odjíždějí z města, následuje čtvrtek a pondělí. Úterý a středa bývají slabší, ale jen nepatrně.

Odborníci z Ústavu dopravního inženýrství vyvozují, že vysoký nárůst osobní automobilové dopravy v Praze je způsoben hlavně rozvojem podnikání a změnou životního stylu. S nelibostí přitom konstatují, že ubývá cestujících městské hromadné dopravy, což je pro život ve městě tendence velmi nepříznivá.

Opozícia opět navrhne v pléne NR SR demokratizační změny

BRATISLAVA (SME - sp) - Májová schůzka NR SR, na ktorej bude opozícia opäť požadovať demokratizačné zmeny, je poslednou šancou pre koalíciu parlamentnú väčšinu vyslať pozitívny signál do zahraničia pred júlovým summitom NATO, kde sa rozhodne o prvej skupine krajín, s ktorými sa začnú rozhovory o vstupe do Severoatlantickej aliancie. Vyplyva to z výsledkov rokovania predsedov poslaneckých klubov modrej a Maďarskej koalície a Spoločnej voľby. Návrh na rekonštrukciu orgánov NR SR, žiadosť o predloženie správy o plnení opatrení na vstup SR do NATO, žiadosť o vytvorenie komisie pri výbere NR SR, ktorá by mala dohľad nad vyšetrovaním únosu M. Kováča ml., vraždy R. Remiáša a politicky motivovaných trestných činov - sú body, ktoré chce opozícia podľa poslankyne DÚ E. Rusnákové doplniť do programu májovej schůzky NR SR. Opozícia bude tiež požadovať, aby vláda predložila návrh zákona o používaní jazykov menšín a aby minister vnútra Krajčí informoval o stave zabezpečenia vykonania referenda. SDSS predloží návrh na zrušenie uznesenia o zbavení poslaneckého mandátu F. Gauliedera. Opozícia opätovne požiadala zriadiť osobitné výbory na kontrolu SIS a Vojenského spravodajstva na pomernom princípe. "Budeme trvať na 9 členoch osobitných kontrolných výborov s pomerom 5:4 a budeme žiadať koalíciu, aby podporila návrhy opozičných kandidátov tak, ako budú predložené," uviedla Rusnáková. Poslanecké kluby opozície v súvislosti so správou NKÚ o výsledkoch kontrolnej činnosti v roku 1996 budú iniciovať predloženie správy vládou SR a Generálnou prokuratúrou SR o osude oznámení NKÚ, zaslaných orgánom činným v trestnom konaní z kontrolných akcií vykonaných vlani. Predseda DS J. Langoš sa vyslovil za neprivatizovanie kanálu STV 2. Zvolanie okrúhleho stola predsedov parlamentných strán z iniciatívy V. Mečiara P. Csáky (MKDH) komentoval slovami: "Koalícia musí ukázať dobrú vôľu a ochotu pristúpiť k demokratizačným krokom. Uvidíme, aký bude osud našich návrhov v NR SR."

12.5.1997

Třinecké železářny hrozí žalobou, prezident se postavil za Marhoulu

Praha - slovo/eva.jeníková - Situace kolem odvolání Václava Marhoulu z AB Barrandov třineckou společností Moravia Steel se vyostřila. Ve chvíli, kdy Třinecké železářny hrozí Marhoulu soudem a jejich mluvčí Bohdana Horáčková ho obvinila ze lži a vědomého poškozování dobrého jména železářské firmy, bere se za osud filmu sám prezident republiky Václav Havel. V Hovorech v Lánech se roztrpčil nad tím, že je možné dát "tak říkajícího frcu" veškerou filmovou techniku, ateliéry a jádro filmového průmyslu kvůli splacení "nějakých dluhů" Třineckých železáren. "Tak si kladu otázku - to znamená, že je nám jedno, zda my, kdysi filmová velmoc, budeme mít své ateliéry známého jména, které se budou těšit onomu respektu..." Podle jeho slov by se některé věci neměly nechat napospas pouhému proudění tržních zájmů a neměly by být společností jedno. "Jeho vyjádření si hluboce vážím," sdělil Marhoul, "vím, že pan prezident to tak nebere, ale já vidím červenou nit mezi Barrandovem a jeho strýcem." Na obvinění třinecké mluvčí ze lži pak reagoval: "Vědomě říkám pravdu. Potvrzuji, že majetek studia a část majetku Barrandov Panorama je skutečně zastaven České spořitelně pro čerpání úvěru společností Moravia Steel." Akcie však byly zastaveny již v minulém roce, tzn. za Marhoulu ředitelování.

Do diskuse o osud barrandovských ateliérů se vstoupil také ministr kultury Jaromír Talíř. Sejde se s novým ředitelem AB Barrandov Pavlem Přerovským, který ho zatím prý telefonicky ujišťoval, že nepřipravuje dramatické změny. Vlastnictví zlaté akcie ve společnosti by prostřednictvím ministerstva kultury (MK) mělo garantovat práva státu a ta nejsou vázána na splacení kupní ceny u Fondu národního majetku. "Změnou managementu a vedení AB Barrandov nejsou žádným způsobem dotčena práva zlaté akcie," uvedl ministr. Ministerstvo využije všech práv, která mu přísluší držení zlaté akcie a jejich zakotvením ve stanovách, aby na Barrandově udrželo filmovou produkci. Bez souhlasu MK není možné měnit stanovy společnosti, zvyšovat či snižovat základní jmění a na dobu delší než 10 let zatěžovat a pronajímat nemovitosti. Nicméně barrandovský majetek byl zastaven na osm let, takže není třeba souhlasu ministerstva, přesto tu dle stanov musí trvat filmová produkce. "Zatím není žádný důvod privatizovat zlatou akcii," dodal J. Talíř. Avšak podle jeho slov dalo ministerstvu hodně práce, aby za Marhoulu ředitelování zlatou akcií pro stát udrželo. S Marhoulou se sejde také ministr průmyslu a obchodu Vladimír Dlouhý, ten však nemá zatím žádné důkazy o podvodu. Mluvčí České spořitelny Pavel Jiroušek přislíbil na dnešek dodání informací o zástavách, pokud je vedení spořitelny uvolní.

Dlouhý zamýšlí koncem roku odejít z vlády

Praha - slovo/kpt. pp. čtk - Ministr průmyslu a obchodu Vladimír Dlouhý podle svých slov zamýšlí koncem letošního roku odejít z vlády. Uvedl to v pravidelném pořadu televize Nova Sedm čili sedm dní v diskusi o potřebě restrukturalizace kabinetu. Podle Dlouhého v současné situaci není řešením rychlá výměna vlády, ale solidní diskuse o její přeměně. Přiznal, že sám nese svůj díl odpovědnosti za současnou situaci jako ostatní ministři. To však podle něj není důvodem k okamžité rezignaci. "Je to na to, abych zvážil svou další přítomnost ve vládě, pokud budeme diskutovat o solidní restrukturalizaci vlády," řekl. V rozhovoru s novináři po skončení pořadu uvedl, že ministerské křeslo rozhodně

nehodlá opustit v okamžiku, "kdy někdo přijde, řekne, že situace je obtížná a že za ni někdo zodpovídá a ten ať jde pryč".

Již po loňských červnových volbách Dlouhý podle svých slov uvažoval o tom, že ve vládě bude pracovat osmý rok a že je načase se zamyslet nad tím, jestli by nebylo dobré své působení zhodnotit a postupně odejít. Otázka změn ve vládě je však podle Dlouhého věc daleko složitější. Uvedl, že nelze tuto záležitost vidět politicky účelově, ale zase to nelze zbytečně "protahovat". Dlouhý se domnívá, že změny ve vládě provedeny musí být. "Ale já si nemyslím, že by kolegové Kočárník, Klaus, Stráský, Dlouhý měli prostě odejít, sklápnout podpatky a říci, tak to bylo špatně, já zato odpovídám a já teď jdupřýč," podotkl. Podle jeho názoru by bylo správné jasně pojmenovat, kdo nese jakou odpovědnost. Pokud se má dnes hovořit o odpovědnosti, pak o odpovědnosti celkové - za politiku uplynulých čtyř, pěti let, řekl.

"Zprávu o tom, že pan ministr Vladimír Dlouhý hodlá do konce tohoto roku opustit své vládní křeslo, samozřejmě vítám," řekl včera Slovo v bezprostřední reakci na Dlouhého vyjádření předseda poslaneckého klubu ČSSD Stanislav Gross. Jak však dodal, horizont jeho odchodu a také "horizont celkových vládních změn a výměn"

Pokračování na str. 12

Restaurants-Deli's

PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ

504-5787

638 QUEEN ST. W.

TORONTO, ONT. M6J 1E4

* Pražská šunka

* Pražské uzeniny

* Maso 1a. jakosti

* Denně čerstvá chutná jídla, cukrářské výrobky a slané rohlíky.

MASO-UZENINY

Fred Klinger DELI

Katka a Vlastík Ertelovi

- * Obložené misky
- * Chlebičky
- * Štrůdlý
- * Uherák

(Na Danforthu
otevřeli nové
řeznictví!)

Pondělí a sobota 8-17,

úterý a středa 8-18,

čtvrtek a pátek 8-19

1504 Danforth Avenue

Stanice podzemní dráhy Corwell

Toronto, Ont. M4J 1N4

(416) 406-5004

oprávněný distributor českých a slovenských filmů na videokazetách uvádí životopisné filmy našich veličanů

MIKOLÁŠ ALEŠ
Životní cesta významného malíře a uměleckým uznáním. Režie V. Krška
PALETA LÁSKY
Dramatický film zachycující životní a uměleckou cestu malíře Josefa Mánesa. Režie J. Mach
ČLOVĚK PROTI ZKÁZE
Dramatický příběh života Karla Čapky, který byl jednou z největších postav české kultury. Režie S. Skalický
PŘÍBĚH LÁSKY A CTI
Romantický příběh velké a nenaplněné lásky dvou výjimečných osobností Jana Nerudy a Karolíny Světlé. Režie: O. Vávra

MAG (MÁJ)
Dramatický film zachycující epizody ze života básníka Karla Hynka Máchy. Režie F. Vlášil
PUTOVÁNÍ JANA AMOSE
Dobový film podle románu M. Kratochvíla zachycující epizody ze života velké postavy světových dějin J. A. Komenského. Režie O. Vávra
TAJEMSTVÍ KRVE
Dramatický příběh objevitele krevních skupin dr. Janského. Režie M. Frič
Cena kazety \$ 37 - US \$ 33 - + pošt. \$ 4 -

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA
583 William Street, London, Ont. N6B 3E8
Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

LITERACY PRAGENSIS

Tel.: (905) 704-0873; Fax: (905) 704-0879
303 Queenston St., St. Catharines, Ont. L2P 2X5
NAKUPUJTE V POHODLÍ VAŠEHO DOMOVA!!!
NAPIŠTE SI O KATALOG
nebo si ho osobně vyzvedněte v restauraci
APPLE GRIDDLE, 2872 DUNDAS ST. WEST v Torontě

VILÍMEK EXPORT/IMPORT

Kontejnerová přeprava automobilů a zboží Toronto-Mělník, a stěhování do ČR a SR za nejvýhodnější ceny.

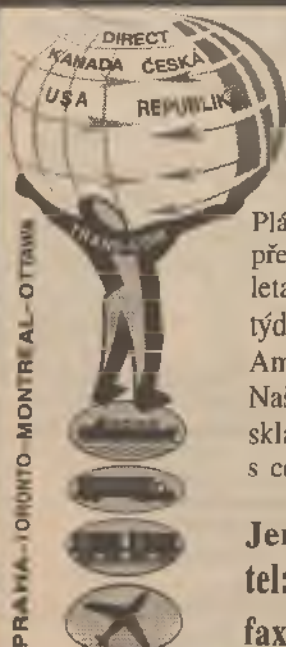
Doprava 1 automobilu 1780 dolarů
Toronto: Aleš Čejka (905) 821-3403
Montreal: Martin Vilímek (514) 865-4442

Real Estate

Oldřich Čabla

REAL ESTATE*
SALES REPRESENTATIVE
*KOUPE * PRODEJ * PRONAJEM * ODHADY
NEMOVITOSTÍ * NEJVÝHODNĚJŠÍ FINANCOVÁNÍ
SOLIDNÍ SERVIS VÁM UŠETŘÍ ČAS
Máte problém kvalifikovat se na půjčku, pomohu vám při jejím zajištění. Nabízím až 3/4 % slevu na úrokovou míru z banky. Dopručím vám levného právníka. Uvažujete o prodeji domu? Neváhejte, situace na trhu je nejlepší za posledních sedm let. Bezplatné ocenění vašeho domu!
RES.: (416) 252-2113, BUS.: (416) 763-5161
7 Langhton Ave., 2 poschodí, 3 ložnice - semi - 130 000 dolarů SOLD
39 Aron Park Dr., 1 1/2 poschodí, 3 ložnice - detach - 170 000 dolarů SOLD
Condominium - 2 ložnice - 79 000 dolarů
Townhouse - 3 ložnice - 104 900 dolarů
South Etobicoke - detach - 114 900 104 900 dolarů.

Vaše břímě na naše bedra.

Plánujete svou příští zásilku? TRANS-COM přepraví cokoli, spolehlivě a rychle - lodí, letadlem, vlakem, nákladním autem. Pravidelný týdenní servis mezi centrální Evropou a severní Amerikou, sběrné kontejnery v obou směrech. Naše služby zahrnují nakládání, vykládání, skladování, rozvoz a pomoc s celním odbavením.

Jerry Formánek
tel: (905) 678-6412
fax: (905) 678-7544

TRANS-COM
TRANSPORT LTD.
INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Pokračování ze str. 11.

by měl být podstatně kratší. "A to proto, aby už konečně bylo možné udělat kroky, které česká ekonomika a celá naše země tolik potřebují, a které tato vláda ve svém současném složení tvrději odmítá realizovat."

Za osobní postoj ministra průmyslu a obchodu Vladimíra Dlouhého považuje předseda ODA Michael Žantovský vyjádření o jeho možném odchodu z vlády. Předseda ODA to řekl s tím, že Dlouhý s ním svou zvažovanou demisi dopředu nekonzultoval. Žantovský zároveň uvedl, že výrok svého stranického kolegy nevidí jako důsledek současného vývoje uvnitř ODA, ale vnímá jej "v kontextu uvažované rekonstrukce vlády", ke které by podle něj v budoucnu mělo dojít. Předseda ODA v té souvislosti připomněl, že šéfové všech tří koaličních stran se již "tím či oním způsobem vyjádřili pro nějaký způsob rekonstrukce vlády". "Pokud jde o ODA, kloním se k systémové rekonstrukci, která bude vycházet z inventury vládního programového prohlášení koalici smlouvy, rekonstrukci, která zásadním způsobem vládu znovu energizuje," zdůraznil Žantovský.

Slova ministra průmyslu a obchodu a místopředsedy ODA Vladimíra Dlouhého o jeho zamýšleném letošním odchodu z vlády byla pro mluvčí ODS Janu Petrovou překvapením. "Je to prohlášení, které jsem zatím v kuloárech nezaznamenala," řekla Petrová. Dlouhého slova podle jejího názoru překvapí asi také ostatní politiky vládní koalice. Pro Petrovou samotnou je Dlouhého výrok překvapením "ani dobrým, ani špatným". "Bez dalšího komentáře," dodala s úsměvem.

Dlouhého slova o zamýšleném odchodu podle názoru mluvčí ODS nebudou mít bezprostřední dopad na fungování současné vlády. Dlouhého výrok je podle ní velmi dlouhodobou záležitostí, která se zcela jistě neodráží na každodenním jednání vlády a na spolupráci koaličních stran. Mluvčí KDU-ČSL Jana Rolečková řekla Slovu, že jínění jasné načasování případně Dlouhého rezignace na konec roku. Podle ní to může souviset s nějakými dosud důvěrnými záměry ODA.

Alliance odkryla karty a chce třináct celků

Praha - slovo/kpt - Podle představ ODA by měla být Česká republika rozdělena na třináct vyšších územněsprávních celků. Návrh příslušného ústavního zákona již poslanci aliance předložili dolní komoře, vládní partneři však tuto její "slovovou akci" hodnotí jako porušení koaličních dohod. Z návrhu ODA plyne, že největším VÚSC by se měl stát celek (země, kraj) Pražský, který by tvořilo hlavní město Praha spolu s celým dosavadním Středočeským krajem (dosud platné územní rozdělení ČR na kraje by pak bylo logicky zrušeno). Ostatní dnešní kraje by byly přerозděleny tak, aby vznikly následující celky: Budějovický, Plzeňský, Karlovarský, Ústecký, Liberecký, Královéhradecký, Pardubický, Jihlavský, Brněnský, Olomoucký, Ostravský a Zlínský. Nejmenším by podle této představy byl celek Karlovarský, který by měl zahrnout pouze tři dnešní okresy (Cheb, Karlovy Vary a Sokolov), k největším by se naopak řadily celky Budějovický a Ústecký (oba by se měly skládat ze sedmi dosavadních okresů). ODA navrhuje, aby ústavní zákon o VÚSC vstoupil v platnost již od 1. ledna 1998.

Francie si odnesla Zlatou Prahu

Praha - slovo - Vynikající televizní zpracování snímku francouzské společnosti France 2 nazvaného Přelud bylo důvodem, proč mu mezinárodní porota pražského televizního festivalu přiklala hlavní cenu Zlatou Prahu. Film kombinuje hudbu, zvuky, pohyby těla lidí i zvířat a výsledkem je

unikátní estetický zážitek, řekl předseda poroty Andrea Andermann. V kategorii dokumentů byl odměněn portrét zachycující osudy skladatele Hannse Eislera Píseň solidarity - vznikl v televizi ZDF/Arte. Český křišťál získalo i ztvárnění Čajkovského baletu Labutí jezero z produkce britské BBC a v kategorii hudebně-dramatických programů taneční pořad belgické televize BRTN Lehce hříšné. Na jednom snímku oceněném čestným uznáním - pořadu nazvaném První je hudba z produkce rakouské ORF - se podílela i Česká televize.

Hradec prodá byty obálkovou metodou

Hradec Králové - slovo/nah - Prvním pokusem o zprůhlednění systému rozdělování městských bytů je podle slov primátora Hradce Králové ing. Martina Dvořáka výběr 24 nájemníků tzv. obálkovou metodou. Zájemci o nové byty na Moravském Předměstí vloží do obálek listek se sumou, kterou jsou ochotni do třiceti dnů složit jako zálohu na pozdější koupi bytu. V pátek 16. května budou obálky při veřejné dražbě otevřeny a právo na nájemní smlouvu získají ti, kteří nabídli nejvíce. Koupě bytů může však proběhnout až po dvaceti letech, do té doby budou vítězové výběrového řízení platit městu nájemné, stejně jako uživatelé ostatních obecních bytů. Nové byty v Hradci Králové mohou získat tímto způsobem osoby starší 18 let, žijící ve městě minimálně tři roky. Hodnota nového bytu o výměře kolem 50 metrů čtverečních převyšuje 900 000 korun a podle názoru primátora není předpoklad, že by se v obálkách objevily nabídky vyšší.

Maďarská colníci zhabali dve tony marihuany určené pre SR

BUDAPEŠT (ČTK) - Maďarská colníci na hraniciach s Rumunskom sa ešte raz pozorne pozreli na macedónsky kamión s nevzhľadnými hlinenými vázami a džbánmi - a objavili viac ako dve tony marihuany, ktorá mala byť dopravená na Slovensko. Pod keramikou sa skrývalo 2022 kilogramov drogy, zabalené v celofáne a v 155 kartónových škatuliach. Je to doteraz rekordné množstvo marihuany zhabanej na jeden záťah v Maďarsku a najväčšie od začiatku roku v Európe. Ako včera oznámil novinárom hovorca maďarských colníkov Jenő Sipos, kamión, ktorý chcel v sobotu prejsť hranice na priechode Gyula, bol podozrivý pre mimoriadne nekvalitný náklad. Na čiernom trhu by táto zásielka marihuany mala cenu 5,5 milióna dolárov.

Vláda navrhla Ústavnému súdu, aby vyhlásil, že referendum nemožno meniť Ústavu SR

BRATISLAVA (SME - jo) - Vláda SR podala minulý týždeň návrh na Ústavný súd SR (ÚS SR) na podanie výkladu čl. 93 ods. 2 Ústavy SR. Podľa znenia tohto článku "referendum sa môže rozhodnúť aj o iných dôležitých otázkach verejného záujmu". Slovenská vláda zároveň navrhla ÚS SR, aby rozhodol, že "referendum nemožno meniť Ústavu SR". Podľa odôvodnenia návrhu podania, ktorý denník SME získal, vláda vychádzala tiež z názoru, že zmenu ústavy nie je ústavoprávne opodstatnené považovať za inú dôležitú otázku. Vláda argumentuje aj tým, že ústava nezakotvuje možnosť prijať ústavný zákon formou referenda, že ústava túto možnosť určuje výlučne NR SR a z toho vyplýva, že ustanovenia ústavy preto nemožno referendum meniť. Podľa názoru vlády iný výklad ústavy by znamenal podstatné obmedzenie pôsobnosti NR SR. Ústavný súd podáva výklad ústavy aj za podmienky, že jeden štátny orgán si vykladá príslušný ústavný článok inak ako druhý. Podľa vlády sa vec stala spornou vyhlásením rozhodnutia prezidenta SR o konaní referenda v Zbierke zákonov ako vyhlasovateľa referenda a vládou SR ako organizátorom referenda po štátnej línii.

Rakovnický pivovar už nevaří pivo

Rakovník-mfd- (jum) - Existence více než pět set let starého rakovnického pivovaru je nejistá. Obchodní společnost Pivovar Rakovník je kvůli dluhům v likvidaci. Poslední várka piva se v pivovaru uvařila v polovině dubna a od té doby již pouze doprodávají zásoby. Rozhodnutí o tom, kdy bude novým nájemcem pivovaru, dosud nepadlo.

Mariánské Lázně oslavily zahájení sezony

Mariánské Lázně - mfd (šor) - Poctou léčivým pramenům a kolonádními koncerty začala o víkendu oficiálně lázeňská sezona v Mariánských Lázních, kde se v posledních třech letech léčilo ročně přes patnáct tisíc nemocných. Lázně, vyhledávané téměř z poloviny cizinci pro léčbu onemocnění ledvin a močových cest či otlylosti, jsou nyní po rekonstrukci a dostávají důstojnější podobu.

Zloději, kteří ukradli drobné, se nakonec poprali s policisty

Plzeň-mfd-mp-Nenápadná krádež drobných mincí z uzamčené kasy kulečnického stolu přerostla v noci z pátku na sobotu v dramatickou rvačku s policisty. Dva policisté byli přivoláni do zaplněného rockového klubu Černý racek v Plzni. "Z klubu volali, že tam chytli zloděje. Chvilku po tom, co jsme přijeli na místo, zloději nejdříve nahlas nadávali, pak se začali sápat na personál. Když jsme je chtěli vyvést, obrátili se proti nám. Jen tak tak jsme je zvládli," uvedl jeden z policistů, který si ze střetu podobně jako jeho kolega odnesl pohmožděniny na rukou. Zloději nakonec vyšli z prance ještě hůř - jeden při pádu na zem utrpěl lehký otřes mozku, druhý má pohmožděné kolenní vazy. Oba však po prvním ošetření odmítli speciální lékařské vyšetření. "Aby se strhla pranice při vyšetřování krádeže za pět set korun, to je vskutku ojedinělé," sdělil k tomu mluvčí plzeňského policejního ředitelství Jiří Suttner. Oba zloději budou čelit obvinění nejen z krádeže, ale i z útoku na veřejného činitele.

Pokoutním výrobcům alkoholu hrozí nízké tresty

Přerov-mfd- MICHAL ŠVERDÍK-Ačkoliv kriminalisté loni začátkem roku rozprášili na Přerovsku rozsáhlou síť pokoutních výrobců a překupníků falešného alkoholu poté, co krátce po sobě odhalili dvě nelegální stáčírny alkoholu v Přerově a v Týně nad Bečvou, hrozí nyní sedmi obžalovaným pouze malé tresty. Dvě organizované skupiny černých výrobců však pokoutně stočený alkohol dodávaly na trh v celé zemi a podle policie na tom vydělaly několik milionů korun. V prodejní síti například skončilo minimálně čtvrt milionu litrových lahví falešného rumu. Čtyřem organizátorům z první skupiny, obžalovaným z nedovoleného podnikání, hrozí nyní u soudu jen tři roky vězení. Zbylým dvěma, kteří ve stáčírnách pracovali, pak pouze jeden rok. U druhé skupiny zase důkazy před měsícem stačily pouze na to, aby žalobci před soud poslali jen jednoho muže, ačkoliv policie původně stíhala tři podezřelé. Vyšetřovatelé ani žalobci nyní nechtějí připustit, že by případy falešných stáčíren skončily fiaskem. "Musíme vycházet z toho, co se nám podařilo dokázat. Hodnocení, zda jsem spokojena, či nikoliv, bych teď považovala za předčasnou. Uvidíme, jak rozhodne soud, kde se vše může ještě změnit," tvrdí okresní státní zástupkyně v Přerově Lenka Šromová. Rovněž náměstek šéfa přerovských vyšetřovatelů Jaroslav Kašpárek nevidí v práci svých podřízených

žádné pochybení. "Postupovali jsme přesně podle zákona. Loni začátkem roku policie nejprve v Přerově zabavila čtyřicet tisíc litrů syntetického lihu a čtrnáct tisíc litrů rumu. V Týně nad Bečvou však kriminalisté našli už jen čtyři tisíce litrů syntetického lihu a pouze několik set litrů falešného fernetu a borovičky. Policie ani nevypátrala, kde pokoutní výrobci lih brali, a zabavené sudy s lihem jí navíc později z policejního skladu v Litvli na Olomoucku ukradli zloději.

13.5. 1997

V Žilíně další výbuch auta usmrtil policajta

Žilina-SME-JÁN FILIP-Přibližně o 12.40 h vybuchla v Žilíně silná nálož s nástražným výbušným systémem neidentifikované výbušniny len stovku metrov od gymnázia na Ulici Veľká okružná, neďaleko evanjelického kostola. Skupinu okoloidúcich gymnazistov doslova šokoval výbuch, ktorý ich tlakovou vlnou ovalil, keď zaregistrovali, že do zaparkovaného osobného auta Tatra 613 bordovočervenej farby so ŠPZ PXC 28-14 nastupuje muž stredných rokov. Podľa prvých nepotvrdených informácií obeťou najnovšieho brutálneho činu neznámych páchateľov sa stal 28-ročný príslušník Okresného riaditeľstva Policajného zboru SR v Žilíně. Lekári rýchlej záchranné služby ho dopravili do žilinskej nemocnice s poliklinikou. Podľa slov službukonajúcej MUDr. Marcely Hanákové ho ihneď operovali, mladý muž bol vo veľmi kritickom stave s množstvom otvorených rán. Ako uviedla pre denník SME, lekári boli nútení vykonať amputáciu pravej nohy. Pred operáciou bol postihnutý policajt pri vedomí a prítomná matka i manželka požiadali zdravotníkov o zachovanie anonymity. Napriek veľkému úsiliu lekárov mladý policajt o 16.00 h zraneniam podľahol. Prípád vyšetruje Krajský úrad vyšetrovania v Žilíně. Zástupca riaditeľa KR PZ SR v Žilíně plk. Ivan Kibík poskytol iba krátku informáciu pre TASR a ostatné médiá, ktoré sa o prípad zaujímali, usmerňoval výlučne na uvedený zdroj.

ÚKR odmietla návrh ministerstva vnútra na dva hlasovacie lístky do referenda

BRATISLAVA (SME - bog) - Úradníci ministerstva vnútra (MV) včera Ústrednej komisii pre referendum (ÚKR) predložili návrh dvoch hlasovacích lístkov do referenda - na jednom lístku boli tri otázky súvisiace so vstupom SR do NATO a na druhom otázka o priamej voľbe prezidenta občanmi. Referendum so štyrmi otázkami vyhlásil prezident na 23. a 24. mája. Už v piatok ÚKR označila uznesenie vlády (ktorá v utorok nariadila ministrovi vnútra neďistribúovať hlasovacie lístky so štvrtou otázkou) za nezákonné. MV včerajším predložením dvoch hlasovacích lístkov deklarovalo, že bude plniť uznesenia vlády, a nie ÚKR. Vedúci úradu MV S. Bečica to odôvodnil tým, že MV "je viazané uzneseniami vlády" a vyzval ÚKR, aby neprijímala uznesenie o podobe hlasovacích lístkov, kým nerozhodne Ústavný súd SR. Na ten sa so žiadosťou o posúdenie ústavnosti štvrtej otázky obrátila vláda SR. Členovia ÚKR však návrh MV včera odmietli v prijatom uznesení. Hlasovalo zaň 8 a proti bolo 7 členov ÚKR. Komisia v ňom konštatovala, že návrh MV na dva hlasovacie lístky je nezákonný a poverila svojho predsedu, aby opečiatkoval len taký vzor hlasovacieho lístka, na ktorom budú všetky štyri otázky. Bez opečiatkovania vzoru sa lístky do referenda nemôžu distribuovať. Pred hlasovaním komisia na návrh predsedu Štatistického úradu SR S. Condika vyzvala zástupcov médií, aby opustili rokovaciu miestnosť, inak hrozil vzdaním sa členstva v ÚKR.

Prodám zemědělskou farmu

na Severní Moravě u Opavy. Celková výměra farmy je 126 hektarů, z toho šest hektarů zastavěné plochy, čtyři hektary lesa a rybník. Ostatní je zemědělská půda. Součástí farmy je pět rodinných domků, tři svobodárny, kanceláře a vila pro majitele. Ostatní objekty slouží k potřebě zemědělské výroby, chovu koní a dobytka. Značka: „Usedlost.“

711-9

RENOMA

WOODWORKING

Renomovaná Česko-Slovenská truhlárna nabízí.

Kitchen cabinets & counter tops.
Bathroom furniture. Entertainment units.
Store fixtures & Office furnishings.
Also hardwood floor & ceramic tiles installation.

FREE ESTIMATE

Jiří & George Jančárkovi vás zvou do své dílny

40 Regan Rd, Unit 16-17, Brampton, Ont.
Tel: (905) 840-5415 Fax: (905) 840-2146

Náš cíl: Spokojenost zákazníka

PRAHA

Pronajmu krátkodobě patro rodinného domu
v Praze Na hřebenkách. Informace

Toronto - Dana: (416) 538-7468.

Praha - Iva: 011-422-57-21-11-50

Od 1.3. 97: 011-4202-57-21-11-50

707-016

ENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 Queen St. W. Toronto, Ont. M5V 2A1

Tel.: (416) 593-0600, Fax: (416) 593-0604

Levné lety do Evropy

Praha-Ostrava-Bratislava-Košice-Vídeň-Budapešť

Výhodná dovolená

Notářské služby

Dana Nohavica.

Toronto

INTERNATIONAL TRAVEL SLOVAKOTOUR

KVĚTEN 1997

Praha

Bratislava

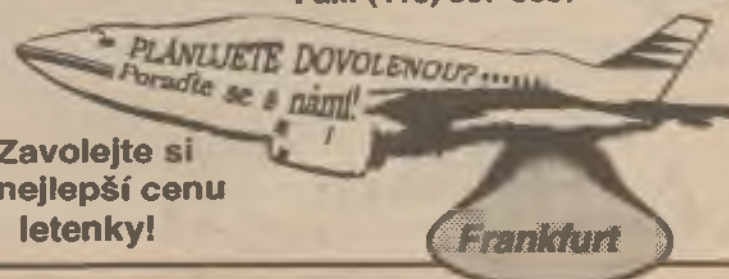
Vídeň

Brno

Košice

644 Queen St. West,
Toronto, Ont. M6J 1E4
Tel.: (416) 504-5657,
(416) 504-9095,
(416) 504-7383
Fax: (416) 867-8657

Zavolejte si
o nejlepší cenu
letenky!

Travel

NITRA TRAVEL

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

Velká cesta po Čechách

7 dní/6 nocí

Cena od

839 amerických dolarů(záleží na tom jestli se jedná o
jednolůžkový nebo dvojlůžkový pokoj)**Zaručené odjezdy 19.5., 9.6.,
30.6., 21.7., 25.8., 8.9. a 6.10.**

Letenka není v ceně.

**Výhodné letní letenky
s ČSA**

Toronto/Montreal -

Praha/Brno/Ostrava

Bratislava/Košice/Poprad

Zavolejte si o podrobnosti!

**CESTOVANIE
DO CELÉHO SVETA
504-3800**

Fax: (416) 504-8186

Telex: 05 986 391

**662 Queen St. W.,
Toronto, Ont. Canada
M6J 1E5****BLANKA MARTINČEK
MANAGER****Ešte k listu ČSZK**

Ottawa, 9. mája 1997

24. marca poslala ČSZK kanadskému ministerstvu zahraničných vecí list, v ktorom ho vyzýva, aby kanadská vláda podporila vstup Českej republiky do NATO. Popri nej tiež podporila vstup i Poľska a Maďarska. Na Slovensko sa *zabudlo*. 3. apríla bol list Axworthymu uverejnený v Satellite a v tom istom týždni i v Novom Domove.

Keďže list bol písaný v mene ČSZK a je to dôležitý historický dokument, ako prvý podpredseda ČSZK, musím vyhlásiť, že o žiadnom takom liste ma nikto neinformoval, a že nezdá sa, že v ňom neochotu voči Slovenskej prihláške do NATO nijakým spôsobom.

2. apríla som sa predsedkyňi ČSZK ohradil listom o nedemokratickosti postupu v Hlavnom úrade a o tom, že v mene Slovákov v Kanade ČSZK zamlčala podporu Slovenska do NATO a tým spochybnila reprezentáciu slovenských záujmov v Kanade. 12. apríla sa zišiel Národný výbor ČSZK, na ktorom môj list o opravu listu Axworthymu prerokoval. Musím smutne konštatovať, že vynechanie Slovenska nebolo iba náhodné a že Národný výbor pri hlasovaní o opravu pôvodného znenia (o pôvodnom liste Axworthymu žiadne rokovanie ani hlasovanie sa nekonalo), hlasoval v prospech opravy listu Axworthymu ako aj podpory Slovenska do NATO len štyrmi hlasmi z celkového počtu dvanásť, čo svedčí o neochote ČSZK rokovať v prospech slovenských záujmov, s prevažujúcimi anti-slovenskými sentimentami.

ČSZK takto stratila svoje pôvodné poslanie brániť záujmy slovenskej reprezentácie v Kanade. Jeho duch sa zmenil v prospech čistej českej pomoci, prípadne i pomoci iným ako Maďarsku či Poľskom, na ktorú ČSZK od žiadnych spomínaných skupín historicky ani nedostalo ani sa neuchádzalo.

Ignorovanie princípov zásad demokratickosti a anti-slovenský postoj v rozhodovacom procese v ČSZK ma takto núti, aby som na funkciu prvého podpredsedu ČSZK rezignoval a na jeho činnosti usmerňovanej proti Stanovám ČSZK sa v budúcnosti nezúčastňoval.

Iľja Čířvak

Kladení věnců

Všichni jsme dětmi i zajatci svého času. Ti z nás, kteří byli svědky komunistického puče v únoru 1948 vidí historii poúnorového období a její tvůrce jinak než ti, kteří pomohli komunistickému režimu nastolit a později se s ním rozešli. Jinak vidí roli, kterou jednotlivé generace hráli v odporu proti komunismu lidé věznění a mučení v padesátých letech a jinak lidé, kteří se stali disidenty v r. 1968. Historie si to jednou přebere...

V strašnickém krematoriu se před dvěma týdny rozloučilo asi dvě stě lidí se Zdeňkem Mlynářem, považovaným za jednoho „z předních protagonistů pražského jara 1968 a pozdějším signatářem Charty 77.“ Byli mezi nimi Mlynářův spolužák a přítel (studovali spolu - nemýlím-li se - na vysoké stranické škole v Moskvě), bývalý sovětský prezident Michail Gorbačov, Pavel Tigrid, Jiří Dienstbier a jiní. Prezident Václav Havel poslal věnec. (Jestliže posíláme věnce na hroby Zdeňků Mlynářů, co budeme klást na hroby hrdinů?)

Smrt uzavírá účty každého života. Je jednou z věčných nadějí lidstva, že všem se dostane spravedlnosti před soudcem, který zná každý záchvěv lidského srdce. Pro ty, kteří hledají spravedlnost na této zemi, je moudrým pravidlem mluvit o mrtvých jen dobré. Ale to - soudím - nemůže platit o lidech, kteří se rozhodli spoluuhniť osudy společnosti, poněvadž jinak by historie byla polopravdou, ne-li lží.

Setkal jsem se se Zdeňkem Mlynářem jen jednou, a to ještě nepřímo. Měl koncem osmdesátých let přednášku na torontské univerzitě. Popisoval obsazení ústředního sekretariátu KSČ v srpnu 1968 sovětskou tajnou službou. Řekl, že tehdy si uvědomil zvrhlost sovětského režimu. Po přednášce odpovídal na otázky. Zeptal jsem se ho, jak je možné, že si zvrhlost komunismu neuvědomil, když jeho strana popravovala Miladu Horákovou. Podrážděně mi odpovídal, že se nemůžeme pořád vracet... Nepochybuji, že po srpnové invazi Mlynář

pomáhal odhalovat násilnosti sovětského režimu, zvláště proti představitelům Dubčekova usměrňovacího komunismu. Pravděpodobně si zachoval míru integrity. Ale skutečnosti také zůstává, že pomáhal budovat systém, který napáchal hrozné škody na jeho zemi; že jako člen ústředního výboru KSČ je za ně spoluzodpovědný. Pokoj jeho popeli.

J. Čermák

...

O matení pojmu - NHL

Uplynula již řada let od publikace krátké úvahy se stejným titulem na stránkách časopisu ZÁPAD. Jak mnoho změnilo se od té doby v této NHL!

National Hockey League (Národní hokejová liga) hraná na kluzištích kanadských a amerických měst rozrostla se počtem účastníků mužstev a pozbyla podstaty pro své pojmenování. Národní liga změnila se v národnostní. Počet evropských hráčů vydělávajících si v kanadsko-americké profesionální hokejové soutěži každým rokem roste. Mnoho nejlepších hráčů hokejové tradice silných evropských zemí (Švédsko, ČR, Slovensko, Finsko, Rusko) tráví sezónu v Kanadě a USA, aby pak, pokud právě nehrají v závěrečných kolech soutěže, po čtrnáct dní reprezentovali svou původní domovinu na mistrovství světa.

To je poněkud podivná situace, měnící podstatu šampionátu. Je vlastně jedno, zda jej vyhraje Kanada nebo ČR. Jsou to přece téměř všichni hráči kanadsko-americké ligy!

Myslím, že je zcela neúměrný procentuální vzrůst hokejových zaměstnanců NHL k růstu počtu obyvatel Kanady a USA. Nejsem si jist, zda kvalita roste s kvantitou. Pravda, půvab hokejové hry to sotva ovlivní. A věrných diváků, kteří plní stadiony a dvakrát třikrát týdně usedají k televizorům ke své pasivní účasti na hře neubývá. Byl bych však spokojenější, kdyby někdo změnou názvu ligy učinil ji bližší skutečnosti.

Vl. Cícha-Vancouver

Landmark Travel Inc.**Letenky s ČSA, KLM, Alitalia****Nejlepší možné služby - Listky doručíme zdarma****Nabízíme letenky od:**

Bělehrad - 819	Stockholm - 725	Nice - 725
Kijev - 960	Amsterdam - 589	Hamburk - 645
Praha - 710	Riga - 975	Oslo - 725
Brno - 775	Budapešť - 775	Düsseldorf - 645
Ostrava - 775	Vídeň - 640	Atény - 975
Bratislava - 775	Frankfurt - 645	Řím - 665
	Barcelona - 714	Milán - 665
	Berlín - 645	Lyon - 725

714 Yonge Street, Suite 205, Toronto, Ont, M4Y 2R5**Tel.: (416) 962-6110 Fax: (416) 962-5910****Way to Travel**

Nabízíme levné přímé lety z Toronto do Prahy
s ČSA DO ČECH I NA SLOVENSKO

Možnost telefonického zakoupení letenky.

Letenku dodáme až na místo.

Soukromé ubytování v Praze i Bratislavě

Notářská osvědčení * pozvání * pojištění

Pozor nová telefonní čísla:

**Tel.: (416) 761-1808, (416) 761-1689,
1-888-216-7641.**

Fax: (416) 761-9558

„Uvítám možnost cca měsíčního pobytu mého desetiletého syna, polovičního sirotka, v rodině s dětmi přibližně stejného věku za účelem zdokonalení v anglickém jazyce. Odměna dohodou. Prosím pište na adresu : Ing. Šárka Dokoupilová, V úžlabině 18/2056, 100 00 Praha 10, Česká republika, Tel: 011-420 2 7818478, Fax: 011-420 2 628-0282“

718-10

Letní tábor na Masaryktownu**7.-27. 7. 1997**

pro děti ve věku od šesti do třinácti let.

Jeden až tři týdny.

(Třetí týden bude pouze, když bude dost dětí)

Cena 150 dolarů za týden.

Informace a přihlášky dostanete na Masaryktownu nebo na
tel. číslu (416) 439-4354

Restaurace U Zaoralů**Na prodej za 90 000 dolarů**

Z důvodu odchodu majitele do důchodu a převzetí restitucí dvou domů v ČR, je na prodej krajanská restaurace v North Vancouveru, B.C., která je v provozu již 19 let. Restaurace má obrát 150 000 dolarů, průměrný zisk je asi 50%.

Restaurace je vhodná pro dvojici kuchař-číšník. Kapacita je 85 míst, zařízení kuchyně, včetně mrazáku, velký bar, menší taneční parket. Úplná licence. Parkování pro 20 aut.

Registr. lease 5+5, nájem \$1725 měsíčně.

KVALIFIKACE je podmínkou nájemní smlouvy.

Tel./fax: (604) 421-6143 24 hodin.

Osobní kontakt do 11 hodin.

Tel.: (604) 988-1331.

Osobní kontakt od 15 hodin.

Slovo má Josef Čermák

Achillova pata Jana Pavla II?

Asi na půl vteřiny jsem se díval do očí papeže Jana Pavla II. Stál jsem v zástupu při jeho návštěvě v Midlandu v 80 letech, když se jeho speciální papežské vozidlo na okamžik zastavilo několik kroků ode mne. Nepamatuji se na barvu jeho očí, ale pamatuji se, že mě tehdy napadlo, že se dívám do očí neobyčejně silného jedince, který rozuměl běhu tohoto světa, muže, který v jiném století by možná byl zakladatelem císařské dynastie. Za svého života tento nástupce Petřův rozehrál záviděníhodnou škálu talentů. Viděl jsem ho nedávno na televizním záběru z jeho návštěvy v Sarajevu. Byl stařecky křehký a jeho oči byly pohaslé.

7. dubna vyšel v časopisu *The New Yorker* článek bývalého kněze Jamese Carrola pod názvem *The Silence (Mlčení)*. Je to článek obdivný. Autor uvádí výběr zajímavých fakt z papežova života, především o jeho vztahu k Židům, od doby, kdy jako chlapec žil se svým ovdovělým otcem v domě, který vlastnila a kde rovněž bydlela židovská rodina. (Čtvrtina obyvatelstva Krakova byla tehdy židovská).

Svá univerzitní studia začal v r. 1938. Následující rok Polsko obsadili Němci a Karol Wojtyła byl nasazen do vápenného lomu. Večery trávil na schůzkách tajné divadelní skupiny, což nacisté klasifikovali jako kulturní odboj. Od roku 1942 studoval na nepovoleném semináři (rovněž činnost trestná jako vojenský odpor - jeden z jeho kolegů byl zatčen Gestapem a zastřelen). V té době většina Poláků věděla, co se dělo v Osvětimi, mezi nimi arcibiskup Adam Sapieha, který do Říma posílal zprávy o zvěrstvách, která tam byla páchána. Věděl to i mladý Wojtyła, který s několika přáteli zběhl ze svého pracoviště. Věděli, že kdyby byli chyceni, všichni by skončili v Osvětimi. Věděli, jak jeden z nich poznamenal, že „jediná cesta z Osvětimi je komínem“.

Když se po návratu z Říma v r. 1948 (na kněze byl vysvěcen 1. listopadu 1946) zúčastnil schůzky své třídy, nepřišel ani jediný bývalý židovský spolužák... Při návštěvě osvětimského koncentračního tábora v r. 1979 jej nazval Golgotou moderního světa.

Jako papež Jan Pavel II udělal pro smíření křesťanů a židů víc, než kterýkoliv z jeho předchůdců. V r. 1986 navštívil - jako první papež - židovskou synagogu; v r. 1993 navázal diplomatické styky s Izraelem. V r. 1986 nejen odsoudil antisemitismus, ale výmluvně vyjádřil svoji hrůzu nad genocidou, jež byla na Židech za války spáchána i nad osudem římské židovské obce: „Židovská obec v Římě také zaplatila vysokou cenu v krvi“.

Autor článku „The Silence“ římskému „incidentu“ věnuje zvláštní pozornost. Píše: „Němci okupovali Řím v září 1943. Až do té doby Židé žili celkem v bezpečí, ale v 5:30 ráno 16. října zazněly nad židovským ghettem výstřely. Ulice vedoucí z gheta byly zablokovány. Příslušníci SS vyhnali Židy z jejich domovů. Během několika hodin zatklí víc než 1200 lidí, kteří byli vzati do prozatímního vězení - italské vojenské koleje, která se nachází asi sto osmdesát metrů od Vatikánského města. Ale ve Vatikánu se nikdo neozval, aby Židy veřejně podpořil... O dva dny později byli vězni naloženi do nákladních aut, odvezeni na nádraží a napačeni do vagónů. A ani tentokrát se odnikud neozval jediný hlas odporu. Zatčení Židé zmizeli. Pět dní na to se v pečlivě vedené knize v Osvětimi objevil tento záznam: *Transport, Židé z Říma. Po výběru 149 mužů - čísla 158451 - 158639 a 47 žen - registrační čísla 66172 - 66218 bylo přijato do záchranného tábora. Ostatní byli zplynováni.*

Římský incident inspiroval hru Rolfa Hochhutha „The Deputy“ (Zástupce), v které německý velvyslanec je citován, že „incident se udál prakticky pod papežským oknem“. Hlavní teze hry je, že poněvadž papež, Kristův vikář na zemi, jeho „zástupce“ mlčel, když Židé byli zatýkáni prakticky na úpatí vatikánského kopce, Hitler se mohl spolehnout na mlčení církve všude. Při své návštěvě v synagoze papež Jan Pavel II vzpomněl římský „incident“, ale nezmiňoval se o mlčení Vatikánu. Autor článku píše: „Papež znovu mlčel - tentokrát o mlčení papeže.“

Jestliže Vatikán mlčel, tisíce kněží, jeptišek, mnichů a prostých členů církve (ale také prelátů: pražský primas Josef Beran, maďarský Mindszenty) riskovaly své životy v odporu k nacismu, mezi nimi Zofia Kossak-SZCZUCKA, polská katolička a zakladatelka Rady na podporu Židů, která v září 1942 publikovala svůj „Protest“, namířený proti vlastní církvi: „Kdo neodsuzuje, schvaluje... nemáme prostředky, abychom mohli bojovat proti německým vrahům, nemůžeme poradit, nemůžeme nikoho zachránit, ale protestujeme! Tento protest od nás žádá Bůh... Kdo z nás neprotestuje, není katolík.“ Byla zatčena a uvězněna v Osvětimi. Byla mezi těmi šťastnými, kteří přežili. Těch, kteří Osvětim nepřežili, bylo daleko víc.

Zvlášť slavnou kapitolou řádových členů církve jsou rodiny i jedinci, kteří se ujali dětí židovských rodičů, nechali je pokřtít a přijali je za své. Jedním z oněch dětí je Abraham Foxman, kterého se ujala polská katolička Bronislawa Karpi. V r. 1979, jako člen židovské delegace u papeže, Foxman oslovil Jana Pavla II.: „Vaše svatosti, narodil jsem se v Baranowicz v Polsku. Dnes žiji díky soucitu a lidskosti polské katolické ženy, která riskovala svůj život, aby mne zachránila od nacismu...“

Jan Pavel II právem oslavuje ty členy své církve, kteří (na rozdíl od různých kolaborantů, kteří se slímácky olizují, jak na válku vyzráli, zatím co jiní umírali své křesťanství žili k nejzazší mezi: nabídlí vlastní život za druhé. Ale podle autora článku v *The New Yorker*, který vidí historickou souvislost mezi antisemitismem a církví (například Florentský koncil, který vyhlásil, že nejen pohani, ale ani židé, kačři a rozkolníci se nemohou podílet na věčném životě, ale půjdou do věčného ohně, který byl připraven pro čerty, nebo pastýřský list polského kardinála Hlonda z roku 1936, v němž říká, že „židovský problém potrvá, pokud budou židé“), antisemitismus a Holocaust zůstává problémem církve a tohoto papeže. Cituje amerického harvardského profesora Daniela Goldhagena, autora knihy „Hitler's Willing Executioners“: „Má-li církev mít nárok být mravním majákem, pak se musí konfrontovat se svým mlčením při Holocaustu a se svojí spolupodvorností při identifikování Židů tím, že otevřeli nacistům matřičku; mezi těmi, kteří odmítli a naopak opatrovali Židy falešnými dokumenty (a tím riskovali své životy), byl Angelo Roncalli, pozdější papež Jan XXIII)..., musí se vyznat otevřeně, přímo a čestně.“

Co autor článku vidí jako paradox v papežově životě je, že na jedné straně potvrzuje dogma neomylnosti a na druhé straně dokazuje své sympatie k Židům; uznává hrůzy, kterým byli Židé vystaveni, ale odmítá přiznat zodpovědnost církve a papežské stolice. Odmítá odsoudit mlčení papeže Pia XXII. a církve jako instituce k vyvraždění milionů Židů (a také cikánů a deseti tisíců členů vlastní církve... včetně Poláků).

Přes velký obdiv k Janu Pavlovi II, muži řídké odvahy, mnoha talentů, pronikavého intelektu, skvělému organizátoru, který zglobálně svoji církev, nepřijemnému soupeři sovětského komunismu, muži bezúhonného života a služebníku rozhodnutému sloužit až do okamžiku smrti, autor článku „The Silence“, stejně jako mnozí jiní liberální katolíci teologové vidí jeho Achillovu patu v dogmatu o neomylnosti, který mu nedovoluje přiznat vinu své církve a jednoho ze svých předchůdců na jedné z největších zvrlostí lidských dějin.

Heritage Scholarship Trust Foundation
Pomůže financovat studia vašich dětí
 Vzdělání základ startu do života
Připravte s námi budoucnost svých dětí!
 Poradíme-posloužíme - Pro informaci volejte:
(416) 695-2549

720-12

Kdy jste si naposledy objednali dobré pivo za 50¢?

Není čas pro dovolenou doma?

Zavolejte Vaší cestovní kanceláři nebo přímo Českým Aeroliniím a zajistíte si své místo na palubě pro přímý let domu.

OD 10. ČERVNA DO 23. ŘÍJNA

★ 3 LETY TÝDNĚ ★

odlety v úterý a čtvrtek

★ PŘÍMÝ LET ★

odlety každou sobotu

Toronto: (416) 363-3174 Montreal: (514) 844-4200

CSA CZECH AIRLINES

Pouze České Aerolinie létají přímo do Prahy

Češi získali bronz, Slovensko je osmé

Za Satellite je v Helsinkách akreditován náš zpravodaj Karel Drážďanský

Dost šťastné vítězství nad Slovenskem

Když krátce před odjezdem do Finska byl nový trenér Slovenska Jozef Golonka dotázán redakcí slovenského odborného časopisu *Sport*, jaké šance má na MS jeho tým? Odpověděl: „O postupující do finálové skupiny rozhodne náš souboj s Českem. Doufám, že Češi nás nepřekvapí, tak jako doposud, když jsme s nimi ve vzájemných zápasech jen prohrávali. A tak není divu, že se Golonkovi svěřenci na utkání s ČR zcela soustředili. Nakonec Češi zvítězili 3:1 (0:0, 2:1, 1:1).“

Po naprosto vyrovnané první třetině se naši hokejisté ujali vedení Paterou. Od toho okamžiku se střely jen kmitaly kolem brankáře Čechmánka, který měl víc štěstí než rozumu. Nedávš dostaneš a tak těsně před druhou přestávkou Dopita zvýšila na 2:0. Tento gól však slovenské mužstvo nepoložilo a na začátku poslední třetiny Jozef Stümpel z Boston Bruins snížil na 1:2. Tento stav trval až do předposlední minuty, kdy Vladimír Vůjtek zvýšil na konečných 3:1. I když šlo o hodně utkání probíhalo jak na ledě, tak v hledišti ve slušné atmosféře. Z obou zemí přijelo do Finska jen několik desítek fanoušků, protože Finsko je drahé nejen pro Čechy a Slováky, ale i pro Němce, Italy, Francouze, ba dokonce i Švýdary. Zápasy sehrané od pondělí 27. dubna do 30. dubna: Slovensko-Francie 5:3, Německo-Rusko 1:5, Německo-Finsko 1:6, Rusko-Francie 5:4, Lotyšsko-Itálie 4:5, Norsko-USA 1:3, Norsko-Svédsko 1:4, USA-Itálie 4:2 a překvapivě Kanada-Lotyško 3:3.

Nečekaná prohra s Rusy

Střetnutí s Rusy, které tentokrát přímo fanaticky podporovalo hlediště (Finové nemohou hokejstům České republiky zapomenout porážku 1:2), nezačalo pro nás slibně. Už po 55 vteřinách hry byl vyloučen Vlastimil Kroupa, přesilovce soupeře jsme se však ubránili. Horší to bylo na počátku 9. minuty, kdy při hře 4 na 4 (vyloučení byli náš Jiří Vykoukal a Rus Vjačeslav Butsajev) jsme dostali z hle Koroljuka gól, ten však Čechy nedeprimoval a v rozpětí 41 vteřin (od 17:23 až 18:04) se dokonce brankami Slégra a Pateru ujali vedení 2:1. Nikoho v té chvíli nenapadlo, že tým vystřílel veškerý „prach“. Po několika boxerských vložkách naši hokejisté sice měli příležitost zvýšit stav utkání, ale radost nám pokazil ve 27. minutě levý křídlový útočník soupeře Denis Afanogenov, který poslal puk před českou branku, ten však s pomocí Čechmánka skončil za jeho zády. Bylo to 2:2. Za zmínku stojí už jen extempore Vladimíra Výtka, skvělé bránění za pětiminutového trestu a pak v 52. minutě další „špatná reakce“ Romana Čechmánka, při které dali Rusové z hle Butsajeva, když pak tři minuty před koncem myslil trenér Hlinka na odvolání brankáře zavinil Slégra v 57:25 min faul a tak pak 35 vteřin nebyla dostatečná doba, aby naši hokejisté zakončili utkání zdařilou přesilovkou a alespoň vyrovnali. Zápas nevyhrálo mužstvo lepší, ale šťastnější. V hledišti bylo několik set ruských fanů, z nichž někteří přišli na stadion se sovětskými vlajkami.

V Turku došlo na tento prvomájový den k duelu zámoří, ve kterém reprezentanti země kolébky ledního hokeje vyhráli nad týmem USA 5:1, po třetinách 1:0, 1:0 a 3:1. Kanada položila základ k tomuto triumfu už ve 2. minutě, kdy Rob Zamuner překonal amerického brankáře Christophera Terrenho.

Slováci podlehlí Finům 2:5

Výsledek naprosto neodpovídá hře na kluzišti. Slovenský reprezentační tým byl většinu utkání vyrovnaným soupeřem a svěřenci trenéra Golonky dostali tři z pěti gólů v oslabení, na kterém se podílel kanadský rozhodčí Marc Joannette. K tomu mi Golonka řekl (na tiskové konferenci): „Ta vyloučení našich hráčů byla směšná. Soudce nás podrazil. Hlavně ve chvíli, kdy jsme v závěrečné třetině snížili na 2:3.“ Pravda, posledních deset minut vyznělo ve finskou exhibici, ale to už bylo o střetnutí rozhodnuto. Slovinci hráli hezký hokej, podložený dobrou kombinací a do hry dali skutečně celé srdce. Nezasluhovali tak vysoko prohrát branky Slovenska dali: Lubomír Kolník a Jiří Bicek, za Finy skórovali: dvakrát Nieminen, po jedné Lind, Numminen a Numminen. Třetiny 0:1, 1:1 a 1:3. Vyprodáno: 13.367 diváků.

V Turku se o překvapení postaralo mužstvo Lotyšska, které remizovalo se Švédy 1:1. V dalších dvou zápasech překvapili Francouzi, kteří zvítězili nad Německem 2:1, a Itálie hrála s Norskem 2:2.

Nadílka Francouzům

V posledním „skupinovém“ utkání MS v Helsinkách zvítězila česká reprezentace nad

Francouzi 9:3, po třetinách 2:3, 3:0 a 4:0, když měla po celé střetnutí drtivou převahu. Dokonce i v úvodní třetině, kterou prohrála senačně 2:3, proč? Ačkoli i v prvních dvaceti minutách se hrálo většinou před francouzskou brankou, stačily soupeři pouhé čtyři brejky, ze kterých dal tři góly. Čeští hokejisté hráli jakoby bez zájmu, nekryli hráče protivníka, byli si vědomi toho, že i kdyby prohráli, výsledek se jim nebude ve finálové skupině počítat. Trenér Ivan Hlinka jim však v přestávce mezi první a druhou třetinou „domluvil“ a rázem šlo vše jak po masle. Hned ve 20. minutě David Výbomý vyrovnal na 3:3, a to, co následovalo, byla exhibice, při které dali Češi Francouzům dalších šest gólů. Jeden byl hezčí, než druhý. Nakonec těch branek mohlo být deset. Náhradní brankář Hnilička byl úplně bez práce. Po dvou gólech dali Výbomý a Martin Procházka, po jedné pak Vykoukal, Lang, Patera, kapitán mužstva Robert Reichel a Viktor Ujčík. Tato výhra vedla po několika hodinách k prvenství ve skupině.

Slágrem dne bylo večerní střetnutí domácích Finů s Ruskem, ve kterém sice hosté vedli 4:2 (v 50. minutě ještě 4:3), v posledních deseti minutách však dali finští hokejisté čtyři nádherné branky a zvítězili 7:4. Byl to dosud nejkvalitnější zápas helsinského světového šampionátu, ve kterém se ve 2. třetině zdálo, že Finové prohrají. Není třeba zdůrazňovat, že nejen Helsinky, ale celé Finsko žilo v hokejovém opojení.

Slovenské mužstvo (vyčerpané z utkání s Finskem) podleho týmu Německa 0:1, když jediný gól zápasu dal rodilý Opavan Petr Drašaitl. Kanada zvítězila nad Itálií 6:0, Američané prohráli se Švédy 1:3 a Lotyšsko zdolalo Nory 6:3.

Konečné tabulky ve skupinách

Skupina A
1. ČR 8 bodů 18:9
2. Finsko 8 25:9
3. Rusko 7 19:6
4. Slovensko 3 10:14
5. Francie 2 13:26
6. Německo 2 4:15
Skupina B
1. Švédsko 9 20:8
2. Kanada 7 23:11
3. USA 6 14:15
4. Lotyšsko 4 18:17
5. Itálie 3 12:21
6. Německo 1 7:22

První tři mužstva postupují do finálové skupiny

Katastrofální výkon Čechmánka

Sebelepší mužstvo může prohrát, ale musí se tak stát až po boji trvajícím plyných šedesát minut. Bojovat až když prohrává 1:4, a to ještě se špatným brankářem, to musí vést k prohře. V utkání s nejslabším účastníkem finálových bojů Američany měli sice reprezentanti České republiky delší dobu na svých hokejkách puk, přesto prohráli 3:4, po třetinách 0:1, 1:3 a 2:0. Základ k vítězství nad Čechy položilo mužstvo USA už ve 3. minutě, kdy se hráčem Boston Bruins Bobem Beersem ujalo vedení 1:0. naši hokejisté měli i pak hru na kluzišti ve své moci, ale při zakončení byli se svou abecedou u konce. To nejhorší však přišlo ve druhé třetině, když v rozpětí 11 minut jsme inkasovali tři branky. Jedinou naší branku v té době zaznamenal Vůjtek. Teprve v poslední třetině byli Češi důraznější a výsledkem toho byly dva góly v kleci amerického gólmána Terrenho, a tak necelé tři minuty po zahájení hry v závěrečné části zápasu jsme (opět) Vůjkem a Dopitou snížili na 3:4. V tu chvíli jsme věřili, že zbývajících 17 minut dosti dlouhá doba na to zvrátit ještě výsledek. Bohužel se tak nestalo. Čeští hokejisté i nadále „spalovali“ jednu šanci za druhou a tak ztratili oba cenné body. „Střícem prohry“ byl v první řadě Roman Čechmánek, který od počátku utkání působil nervózním dojmem a po druhém gólu měl být vystřídán. Ve 26. minutě si totiž vyjel spukem do rohu kluziště, tam o něj přišel, a do jeho prázdné branky dal americký kapitán Ted Donato druhý gól. Amerika vedla 2:0 a podle toho hrála. Nejen skvěle bránila, ale i nebezpečně útočila.

K velkému překvapení došlo i ve druhém střetnutí finálové skupiny: švédské mužstvo, které šlo do bojů ve finálové skupině s počtem čtyř bodů prohrálo vysoko s ruskými hokejisty 1:4.

Situace v boji o světový titul ještě komplikovanější

Úterý 6. května proběhlo ve znamení úspěchů zámořských mužstev. Kanadčané po vynikajícím výkonu zvítězili nad domácími Finy 1:0, „zlatý gól“ utkání vstřílil za naprostého ticha ve vyprodaném hledišti v předposlední minutě dvacetiletý hráč San Jose Sharks Jeff Friesen.

Tým USA remizoval s Rusy 1-1. Ve skupině „B“ (týmy, které se neprobíjaly do finálové skupiny) deklasovali Lotyšské mužstvo Německa 8:0 a Slovinci vyhráli nad Norskem 2:1.

K.O. LEDNÍMU HOKEJI

Česká republika vítězí nad Kanadou 5:3
Není nejmenších pochybností o tom, že reprezentanti javorového listu byli vždy ozdobou světových šampionátů. Nejednou sivěle evropských novinářů stěžovali na hrubou až zákeřnou hru Kanadčanů. To však, co nyní v Helsinkách vyprovokovali, to nemá 61-leté historii světových šampionátů obdobu. Od počátku zápasu s reprezentantem ČR hráli velice nečistě a když 90 vteřin před koncem utkání prohrávali 3:5 a věděli, že je pro ně zápas ztracený, vyprovokovali bitku, kterou diváci na světovém šampionátu ještě neviděli. Pochopitelně, že se Češi bránili a tak celé kluziště bylo velkým bitevním polem. Box, volný styl, v tom nejhorším slova smyslu, to bylo jediné, co rozhodovalo. Ve třech případech dva Kanadčané tloukli jednoho Čecha.

Střícem vítězství ČR nad Kanadou byl Vladimír Vůjtek, který dal tři góly a na jednu branku přihrál Martinu Procházku. Tu pátou branku zaznamenal Rostislav Vlach. Za Kanadu dal dvě branky Rod Zamuner, jednu Don Sweeney.

Lepší tentokrát prohrál

Ačkoliv mužstvo ČR hrálo bez čtyř hráčů, bylo lepším mužstvem a vypracovalo si řadu brankových šancí nakonec prohrálo, když jedinou branku vstřílil v 53. minutě bývalý hráč Toronto Maple Leafs J. Jönsson. V soutěži útechy, pak Slovensko porazilo Itálii a Lotyšsko Francii 6:2.

V souboji o sedmé místo porazilo Lotyšsko Slovensko 5:4. Čechům se podařila odvěta a porazili Rusko v souboji o bronzovou medaili 4:3 a v prvním finále pak Švédsko zdolalo Kanadu 3:2. Druhé finále se skončilo až po uzavěrcce našeho listu.

Na konci obtížné cesty bronzové štěstí

Helsinky - slovo - Deset minut po páté hodině odpolední si v sobotu Ivan Hlinka se Slavomírem Lenerem padli do náruče. V tu chvíli skončil v Hartwall Areně úporný boj o bronzové medaile, při němž nás mírně poľbila i štěstěna. Necelé dvě minuty před koncem normální hrací doby se před brankou Michajlovského bleskové zorientoval Dopita a vsílil spásnou vítěznou branku. Znamenala, že česká reprezentace si z 61. mistrovství světa ve Finsku odveze domů bronzové medaile. Po nevydařené sezóně, během níž kráčeli čeští hokejisté od jedné porážky k druhé, po hluboké krizi, která vyvrcholila odchodem trenéra Bukače od týmu, se tak podařil nové dvojici koučů malý zážrak a během velmi krátké doby dokázali tým přivést až na stupně vítězů. Celé mužstvo si mezi sebe rozdělí prémii pět milionů korun, „na hlavu“ tedy připadne 192 tisíc Kč.

Fotbal Česká liga

26. kolo: Drnovice-Hradec Kr. 1:1, Olomouc-Ostrava 1:1, Plzeň-Jablonec 0:1, Liberec-Žižkov 0:0, Sparta-Budějovice 5:0, Karviná-Teplíc 2:0, Bohemians-Slavia 0:2, Brno-Opava 2:0.
27. kolo: Teplice-Sparta 0:1, Žižkov-Brno 1:1, Jablonec-Bohemians 2:0, Karviná-Olomouc 2:1, Hradec Kr.-Plzeň 0:0, Opava-Drnovice 2:0, Budějovice-Liberec 1:1, Slavia-Ostrava 2:0.

1. Sparta	27	17	7	3	55:17	58
2. Slavia	27	16	7	4	54:22	55
3. Jablonec	26	14	5	7	35:25	47
4. Liberec	26	11	10	6	35:32	43
5. Brno	27	10	11	6	35:31	41
6. Budějovice	26	10	10	6	31:23	37
7. Olomouc	27	10	7	10	47:42	37
8. Drnovice	27	10	7	10	29:29	37
9. Opava	27	9	10	8	30:32	34
10. Ostrava	27	7	13	7	20:34	27
11. Teplice	27	6	9	12	20:34	27
12. Plzeň	27	5	11	11	23:34	26
13. Žižkov	27	5	10	12	15:28	25
14. Karviná	27	6	9	16	21:42	23
15. Hradec Kr.	27	3	13	11	17:34	22
16. Bohemians	27	4	6	17	21:47	18

Slovensko-Island 3:1

Přátelské utkání, které se hrálo 30. dubna v Bratislavě.

Slovenská liga

25. kolo: Trnava-Humenné 4:0, FC Košice-Prešov 5:0, Slovan-Bardejov 2:0, Žilina-Inter 0:0, Dubnica-B. Bystrica 1:1, Dun. Streda-Petržalka 2:1, Rim. Sobota-Nitra 3:0, Prievdza-Lok. Košice 1:1.

CLASSIFIED

Nocleh v Českém Krumlově

Penzión Běla

Běla Dvořáková,
Latrán 32, 381 01 Český Krumlov
Tel.: 011-42-337-4764

Květiny pro každou příležitost!
Dovoz květin dvakrát denně!

Pro Decor Florist

LORNE PARK PLAZA
1150 Lorne Park Road
Mississauga, Ont. L5H 3A2

10 let trvání

Karin's Hair Salon

For MEN and WOMEN
Karin Waldstein
1625 Queen St. W.
(Queen & Roncesvalles)

Toronto, Ontario, M6R 1A9
Tel: (416) 588-8543

Poskytnutí kosmetiku GOLDWELL
Za pět služeb jedna navíc!
Za tři nové zákazníky zdarma ostříhání!

Toto číslo bylo dáno do tiskárny v úterý 13. května 1997 v 12:27

26. kolo: Petržalka-Žilina 1:1, Lok. Košice-Slovan 2:2, Bardejov-Rim. Sobota 0:0, Nitra-FC Košice 0:4, Humenné-Dubnica 3:0, B. Bystrica-Dun. Streda 1:0, Inter-Prievdza 3:1, Prešov-Trnava 1:3.

1. Trnava	26	19	6	1	56:18	63
2. FC Košice	26	18	6	2	53:16	60
3. Slovan	26	14	4	8	43:26	46
4. Inter	26	12	8	6	36:29	44
5. Prešov	26	12	5	9	35:34	41
6. Žilina	26	10	4	12	27:27	34
7. Bardejov	26	9	7	10	28:30	34
8. L. Košice	26	7	12	7	23:26	33
9. Humenné	26	10	3	13	29:36	33
10. B. Bystrica	26	9	5	12	39:36	32
11. Rim. Sobota	26	9	3	14	27:41	30
12. Petržalka	26	7	8	11	26:42	29
13. Prievdza	26	7	7	12	31:38	28
14. Dun. Streda	26	7	6	13	23:42	27
15. Dubnica	26	6	7	13	23:37	25
16. Nitra	26	4	5	17	17:38	17